

สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Condition and Problems of Student Activity in
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

มัลลิกา วีระสัย

ประดิษฐา นาครักษา

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อเรื่อง : สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร

ผู้วิจัย : นางสาวมัลลิกา วีระสัย กองพัฒนานักศึกษา มทร.พระนคร
นางประดิษฐา นาครักษา กองพัฒนานักศึกษา มทร.พระนคร

พ.ศ. : 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทั้ง 9 คณะ จำนวน 386 คน สุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t-test, One-Way ANOVA การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เซฟเฟ้ (Seheffe')

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ในภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ และคณะที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนครไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

Title : Condition and Problems of Student Activity in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon.

Researchers : Mallika Veerasai, Department Student of Development, RMUTP.
Pradittha Narkrugsa, Department Student of Development, RMUTP.

Year : 2014

ABSTRACT

This research aims to students toward the activities of the Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. And to compare the reviews of students on the activities of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The samplings for this study were the 386 students in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. All 9 faculty. Accident Sampling, The statistics were used namely; percentage, mean and standard deviation (S.D), t-test and One-Way ANOVA. The statistical significant level of 0.05 and test on the differences with Seheffe method.

The results were as follows : students toward the activities of the Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. Found that overall comments to a large extent. When considering by aspects in arranging daily activities that benefit students. The mean maximum. And the implementation of student activities. The lowest average. Hypothesis testing to compare the reviews on the issues and events of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. Found that students gender and the different. Had opinions toward condition and the activities of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. No difference. And Students at different grade. Had opinions toward activities and problems of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. Different at significant level 0.05

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษา เรื่อง สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีโดยได้รับความกรุณา และความช่วยเหลืออย่างดีจากหลายๆ ท่าน

ขอขอบคุณ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้การสนับสนุนทุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2557

ขอขอบคุณ นางสาวศักรรณ อึ้งยัง นางสาวมงคลรัตน์ ก้อนเครือ และ นางสาวอพิมพ์ภา พันธุ์โสทก กองพัฒนานักศึกษา ที่ได้กรุณาตรวจสอบความถูกต้องงานวิจัย รวมทั้งให้คำปรึกษาในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการประมวลผลหาค่าทางสถิติ (SPSS) และบทคัดย่อ

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานที่เกี่ยวข้องต่อไป

มัลลิกา วีระสัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยมีหน้าที่ผลิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปสู่สังคม การพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา การเรียนการสอนในห้องเรียนที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทางด้านวิชาการอย่างเดียว ย่อมไม่เพียงพอต่อการพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ดังนั้นการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา จึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ทั้งทางด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ ร่างกาย สังคมและจิตใจที่ดีงาม ซึ่งจะมีผลทำให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถออกไปพัฒนาสังคมประเทศชาติและสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือกันทางด้านวิชาการ อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษานักศึกษา ซึ่งถือเป็นโอกาสที่ดีที่สุด ในการหล่อหลอมให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตของมหาวิทยาลัยที่ได้ชื่อว่าบัณฑิตนักปฏิบัติ (จุฬามาศ , 2556) โดยมีอาจารย์ประจำชมรมนักศึกษา คอยแนะนำและให้คำปรึกษาเพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมของนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเดินไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม นอกจากกิจกรรมทางด้านวิชาการแล้ว มหาวิทยาลัยยังส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักคิดและสร้างสรรค์กิจกรรมในแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย

ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น และเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้างมาก เนื่องจากสังคมทุกวันนี้ไม่ต้องการเพียงแต่คนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียวแต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ และประสบการณ์ชีวิตซึ่งถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ จึงเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ทำให้ได้รับประโยชน์ที่มีคุณค่างามหลายประการ ได้แก่ โลกทัศน์ของตนเองกว้างมากขึ้น การค้นพบและรู้จักศักยภาพของตนเองมากขึ้น ความสามารถในการบริหารเวลา ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การมีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ การรู้จักและเข้าใจคำว่า บทบาท (จิรวัดน์ วีรังกร , 2542)

ดังนั้น กิจกรรมนักศึกษาทุกกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมในหลักสูตร (Class Activities) กิจกรรมเสริมหลักสูตร (Extra Curriculum Activities) หรือกิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra Class Activities) จึงถือเป็นการให้การศึกษแก่นักศึกษาและช่วยให้นักศึกษาได้รับความรู้ ประสบการณ์ ทักษะในการทำงานและการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดีและมีความสุข

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้กำหนดให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาซึ่งเป็นอีกภาระหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่ง อันจะช่วยพัฒนานักศึกษานอกเหนือจากการจัดการศึกษาในชั้นเรียน การจัดการศึกษาในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวนั้นไม่สามารถช่วยสร้างให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ได้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดกรอบการจัดกิจกรรมนักศึกษาออกเป็น 5 ด้านที่ทุกมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติ คือ 1. ด้านวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 2. ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ 3. ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสสิ่งแวดล้อม 4. ด้านเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม 5. ด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ซึ่งการจัดกิจกรรมแต่ละปีนั้นขาดการวางแผนและกำหนดปฏิทินกิจกรรมร่วมกันของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานกิจกรรมนักศึกษา การจัดกิจกรรมมีรูปแบบเดิมๆ ไม่มีความหลากหลาย มีพื้นที่ในการจัดกิจกรรมจำกัด จึงทำให้การจัดกิจกรรมไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติงานในสังกัดกองพัฒนานักศึกษา ที่มีหน้าที่สนับสนุนงานมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติและพัฒนานักศึกษาทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ โดยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาให้มีความสมบูรณ์พร้อมเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติที่พร้อมใช้สู่ตลาดแรงงาน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อการพัฒนานักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีคณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่แตกต่างกัน

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครใน 4 ด้าน คือ ด้านลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์การนักศึกษาและสโมสรนักศึกษา ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา และด้านประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ตลอดจนศึกษาปัญหาในการจัดกิจกรรมนักศึกษา สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 ชั้นปี
 - 1.3 คณะที่ศึกษา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 4 ด้าน คือ
 - 2.1 ด้านลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา
 - 2.2 ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์การนักศึกษาและสโมสรนักศึกษา
 - 2.3 ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา
 - 2.4 ด้านประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ขอบเขตด้านประชากร

นักศึกษาทุกชั้นปี ทั้ง 9 คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 10,846 คน จำนวน 9 คณะ ได้แก่

1. คณะบริหารธุรกิจ
2. คณะศิลปศาสตร์
3. คณะวิศวกรรมศาสตร์
4. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
5. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
6. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
7. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
8. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
9. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ.2556 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้อ่าน จึงกำหนดนิยามศัพท์ดังนี้

กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเสริมหลักสูตร ที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษาในด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ ร่างกาย สังคมและจิตใจ

สภาพของการจัดกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง สภาพการดำเนินงานในการจัดกิจกรรม นักศึกษาให้ดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ โดยพิจารณาถึงสภาพของการจัดกิจกรรมทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1. ลักษณะของการจัดกิจกรรม หมายถึง กิจกรรมนักศึกษาทั้ง 5ด้าน ที่สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนดภายใต้กรอบ TQF คือ 1. ด้านวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะ บัณฑิตที่พึงประสงค์ 2. ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ 3. ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และรักษา สิ่งแวดล้อม 4. ด้านเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม 5. ด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

2. บทบาทหน้าที่ขององค์กรนักศึกษา หมายถึง บทบาทหน้าที่ขององค์กรนักศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานจัดกิจกรรมนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง การกำหนดงานกิจกรรมนักศึกษาให้ ดำเนินไปตามวัตถุประสงค์อย่างเป็นขั้นตอน โดยใช้กระบวนการประกันคุณภาพ PDCA เข้ามา ประยุกต์ใช้ โดยมีการวางแผน การจัดแบ่งหน่วยงาน การกำหนดวัตถุประสงค์ หน้าที่รับผิดชอบ การ ประสานงาน การเงิน การรายงานผลการดำเนินโครงการ เป็นต้น

4. ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมแต่ละประเภทที่มีต่อนักศึกษา ในด้านต่างๆทั้งทางตรงและทางอ้อม

ปัญหาการจัดกิจกรรม หมายถึง อุปสรรคข้อขัดแย้งที่ขัดขวางการดำเนินการในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ไม่ให้บรรลุวัตถุประสงค์

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้ง 9 คณะ

ชั้นปี หมายถึง ชั้นปีที่ 1 – ชั้นปีที่ 5

คณะ หมายถึง คณะในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทั้ง 9 คณะ ดังนี้

1. คณะบริหารธุรกิจ
2. คณะศิลปศาสตร์
3. คณะวิศวกรรมศาสตร์
4. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
5. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
6. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
7. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
8. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
9. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2. ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

งานส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. กรอบแนวคิดในการศึกษา

การจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการสถาปนาขึ้นในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 ซึ่งดูเหมือนจะเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ในสายตาของคนทั่วไป แต่ความจริงแล้วมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน และจัดเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงและมีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพมาเป็นเวลาช้านาน จากเดิมที่รวมตัวอยู่กับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลซึ่งเป็นสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสายวิชาชีพ อันประกอบด้วย วิทยาเขตต่าง ๆ มากกว่า 35 วิทยาเขตทั่วประเทศ และเมื่อมีการปรับเปลี่ยนสถานภาพจากสถาบันมาเป็นมหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2548 ก็ได้มีการรวมกลุ่มวิทยาเขตในสังกัดแยกออกเป็น 9 มหาวิทยาลัย และหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่แยกอิสระออกมาก็คือ “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร”

จนถึงปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ใจกลางกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยวิทยาเขตเดิม 5 แห่ง ที่มีพื้นที่ไม่ห่างไกลกันนัก ได้แก่ วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตพณิชยการพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ วิทยาเขตพระนครเหนือ

มหาวิทยาลัยยังคงยึดมั่นในการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยแบ่งการจัดการเรียนการสอน ออกเป็น 9 คณะ ได้แก่

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะศิลปศาสตร์
8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยปีการศึกษา ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคมของทุกปี และสิ้นสุดในวันที่ 31 กรกฎาคม ของปีถัดไป การศึกษาในมหาวิทยาลัย ใช้ระบบทวิภาค (Semester Basis) โดยแบ่งเวลาศึกษาในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ ซึ่งเป็นภาคการศึกษาบังคับ คือ

(ก) ภาคการศึกษาที่หนึ่ง (First Semester) ตั้งแต่วันจันทร์ที่สองของเดือนสิงหาคม เป็นต้นไป เป็นเวลา 16 สัปดาห์รวมทั้งเวลาสำหรับการสอบด้วย

(ข) ภาคการศึกษาที่สอง (Second Semester) ตั้งแต่วันจันทร์ที่สองของเดือนมกราคม เป็นต้นไป เป็นเวลา 16 สัปดาห์รวมทั้งเวลาสำหรับการสอบด้วย

ทั้งนี้ เว้นแต่มหาวิทยาลัยจะกำหนดเป็นอย่างอื่น และมหาวิทยาลัยอาจเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน (Summer Session) ซึ่งเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับสำหรับการเรียนซ่อมรายวิชาที่นักศึกษาตก หรือนักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษา ให้คณะเสนอขอเปิดการเรียนการสอนใช้เวลาศึกษา 8 สัปดาห์ รวมทั้งเวลาสำหรับการสอบด้วย โดยให้เพิ่มชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ

ระยะเวลาการเรียน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เปิดสอนในรูปแบบการศึกษาเต็มเวลา(ภาคปกติ) และการศึกษาไม่เต็มเวลา(ภาคสมทบ) ดังนี้

1. ระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 12 ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา (ภาคสมทบ)
2. ระดับปริญญาตรีหลักสูตร 5 ปี ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต เวลาศึกษาไม่เกิน 10 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 15 ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา (ภาคสมทบ)
3. ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปริญญาโท หลักสูตร 2 ปี ภาคสมทบ

วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยชั้นนำแห่งโลกอาชีพ (A Leading University for Diverse Careers)

พันธกิจของมหาวิทยาลัย (Mission Statement)

1. จัดการศึกษาที่มุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ มาตรฐานสากล
2. บริหารจัดการองค์กรด้วยหลักธรรมาภิบาล
3. ให้บริการงานวิชาการแก่สังคม เพื่อสร้างและพัฒนาอาชีพโดยยึดหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และรักษาสิ่งแวดล้อม
5. สร้างงานวิจัยสิ่งประดิษฐ์นวัตกรรม เพื่อถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ภาค การผลิตและภาคบริการ

อัตลักษณ์ (Identity)

บัณฑิตนักปฏิบัติ ใฝ่รู้ สู้งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีคุณธรรม

เอกลักษณ์ (Uniqueness)

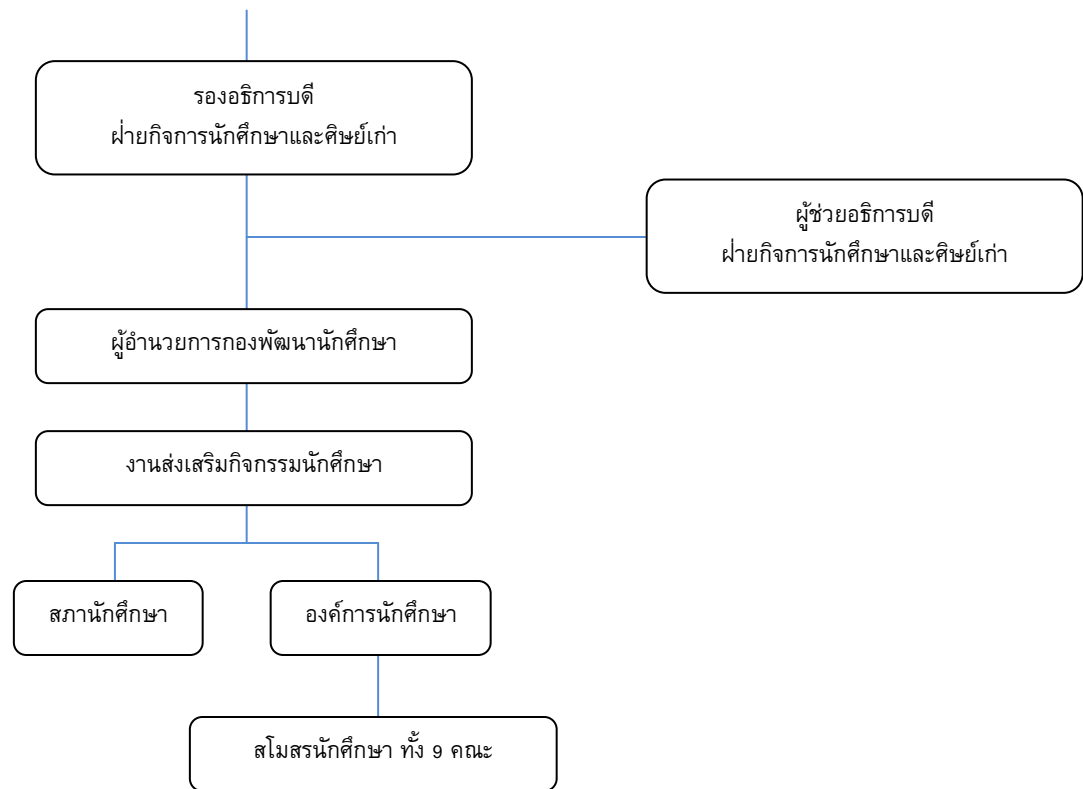
มหาวิทยาลัยแห่งโลกอาชีพ (University for Diverse Careers)

การบริหารกิจกรรมนักศึกษา

ในการบริหารเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้กำหนดให้องค์การนักศึกษาเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนนักศึกษา มีคณะกรรมการบริหารดำเนินกิจกรรมต่างๆ โดยมีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและศิษย์เก่า และผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษาเป็นผู้ควบคุม ให้คำแนะนำ ปรึกษาหารือ และให้การสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ และรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาทั้ง 9 คณะเป็นที่ปรึกษา แนะนำและช่วยเหลือการจัดกิจกรรมต่างๆให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร นอกจากการจัดกิจกรรมในระดับมหาวิทยาลัยแล้วยังมีการดำเนินการจัดกิจกรรมในระดับคณะ ซึ่งมีรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา เป็นผู้ควบคุมดูแลและให้คำแนะนำ สำหรับการจัดกิจกรรมในสาขาวิชา มีหัวหน้าสาขาวิชาเป็นผู้ควบคุมและให้คำแนะนำในการดำเนินกิจกรรม

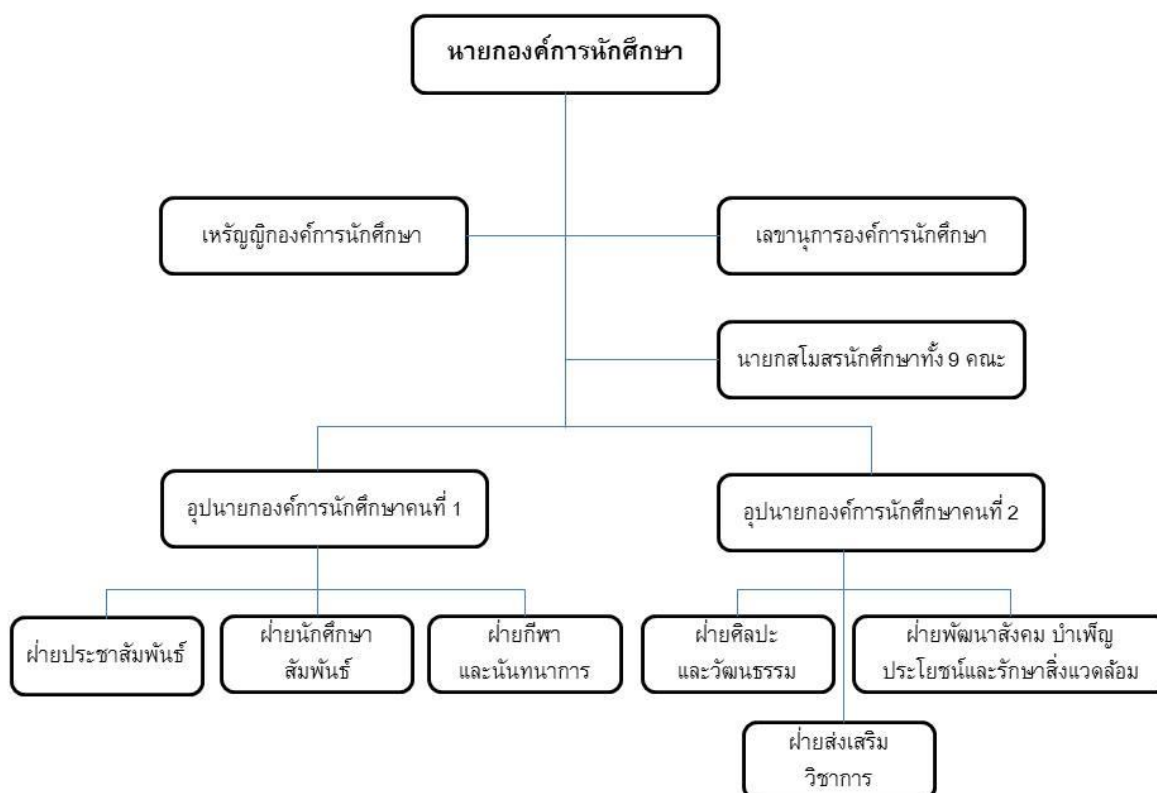
ภาพที่ 1

โครงสร้างงานส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา
กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

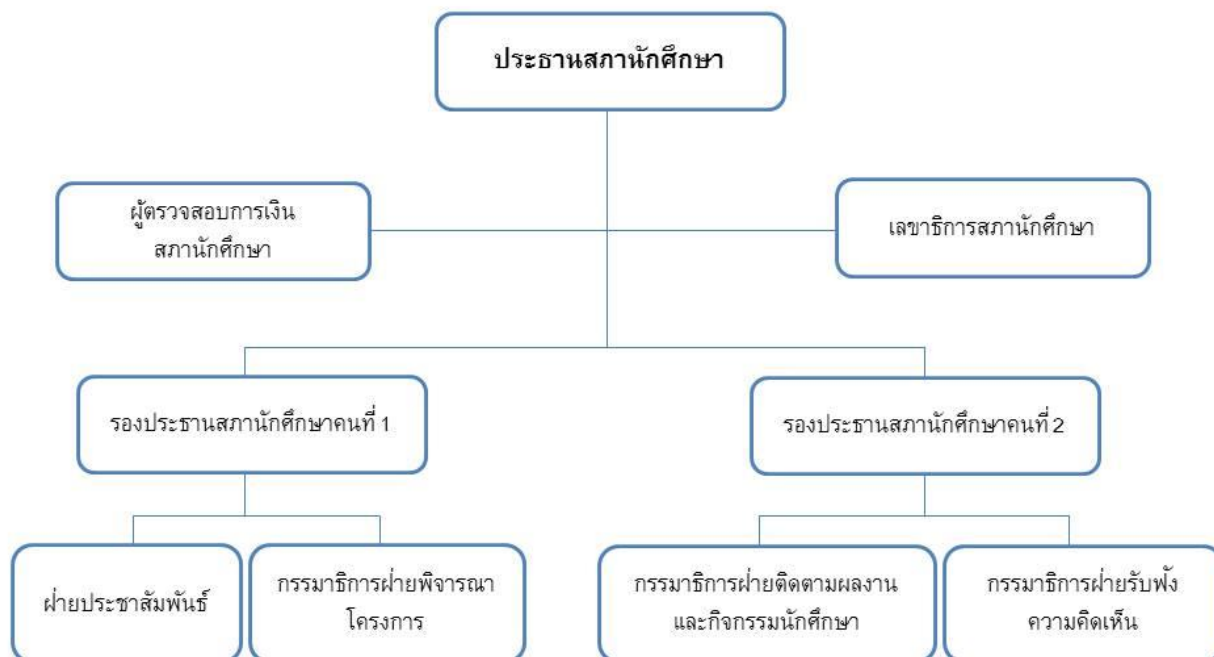
ภาพที่ 2

โครงสร้างองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

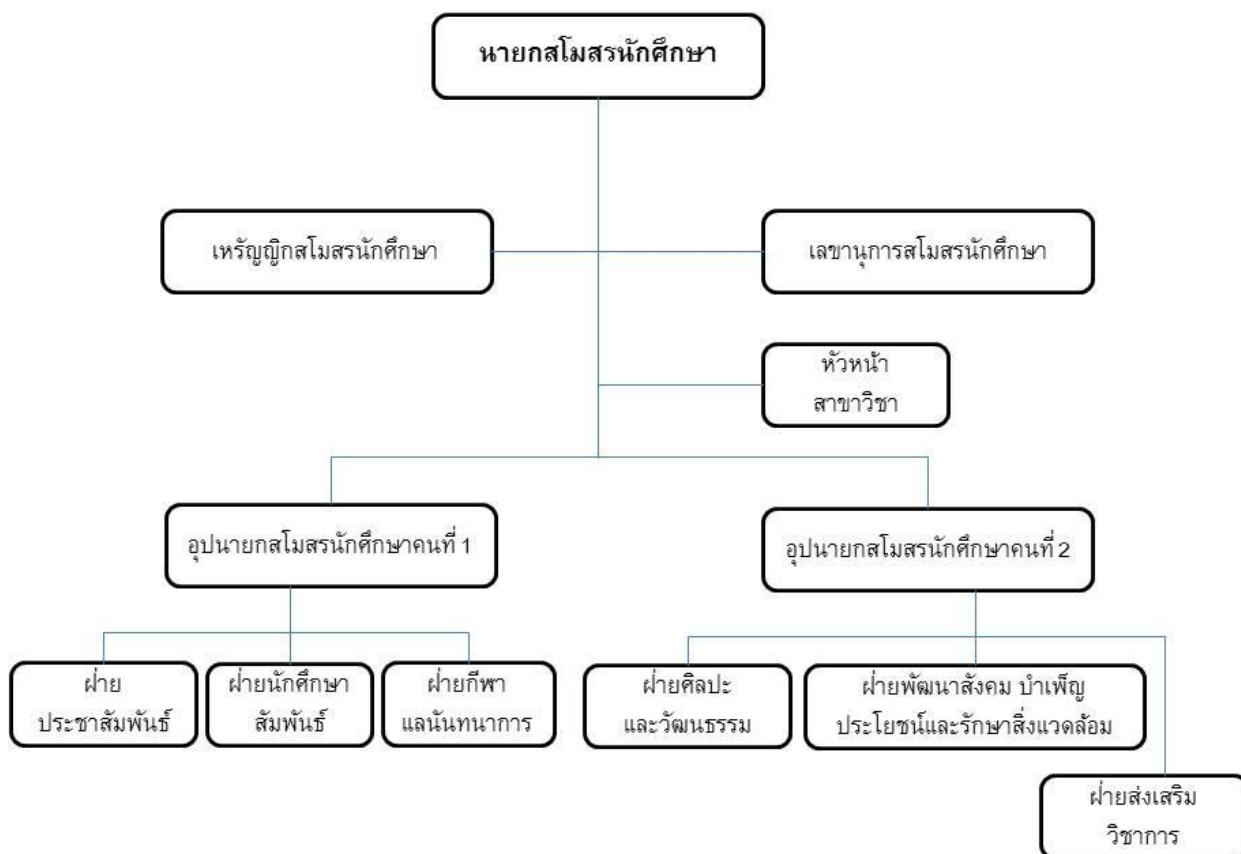
ภาพที่ 3

โครงสร้างสถานศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาพที่ 4

โครงสร้างสโมสรนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

การให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาอาจแยกได้เป็น 2 สมัย และ 2 นัย คือ สมัยโบราณที่การจัดการศึกษาโดยใช้ปรัชญาการศึกษาลัทธิสารัตถนิยม (Essentialism) ซึ่งมุ่งเน้นแนวทางที่จะนำไปสู่การอนุรักษ์และถ่ายทอดวัฒนธรรม หรือมรดกที่จะนำไปสู่การอนุรักษ์วัฒนธรรมของสังคม (A Conservative road to culture) การจัดกิจกรรมนักศึกษาส่วนใหญ่สถาบันการศึกษาจัดให้นักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมและมุ่งเน้นกิจกรรมประเภทศิลปะและวัฒนธรรมกิจกรรมวิชาการ การจัดการเรียนการสอนจะเป็นแบบแยกส่วนลงลึกในรายวิชา จึงมีการให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาว่า “เป็นกิจกรรมที่สถาบันการศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้ นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมอันที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น” แต่เมื่อเวลาล่วงเลยมาถึง ปัจจุบันการจัดการศึกษามุ่งใช้ปรัชญาการศึกษาลัทธิพัฒนาการนิยม (Progressivism) ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นหนทางแห่งความมีอิสระที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงปรับปรุงวัฒนธรรมและสังคม (A liberal road to culture) การจัดกิจกรรมนักศึกษาส่วนใหญ่จึงมีทั้งสถาบันการศึกษาและนักศึกษา เป็นผู้จัด เพื่อให้ นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรม อันจะก่อให้เกิดการค้นพบความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ ดังนั้นความหมายของกิจกรรมนักศึกษาโดยทั่วไป หมายถึง กิจกรรมที่สถาบันการศึกษา และนักศึกษาเป็นผู้จัดขึ้นเพื่อให้ นักศึกษามีส่วนร่วมกิจกรรมตามความสนใจ ตามความสามารถ และความสมัครใจ อันจะช่วยให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามนักการศึกษายุคปัจจุบัน ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) ไว้ดังนี้

ทองเรียน อมรัชกุล (2525 : 1-3) ได้ให้ความหมายของคำว่ากิจการนักศึกษา (Student Affairs หรือ Student Personnel Work) และงานบริการนักศึกษา (Student Personnel Service) ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกัน และสามารถใช้แทนกันได้ กิจการนักศึกษาในแนวใหม่ มองเห็นได้ชัดเจน 2 ประการคือ

- 1) กิจการนักศึกษาเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของนักศึกษา และของสถาบันการศึกษาให้บรรลุความสำเร็จ
- 2) กิจการนักศึกษาเป็นการวิเคราะห์หาแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการที่จะทำให้นักศึกษาบรรลุความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของสถาบันการศึกษา

สมบุญ ตะปีนา (2529 : 18) ได้ให้ความหมายของงานกิจการนักศึกษาไว้ว่าการ จัดบริการต่างๆ ในสถาบันอุดมศึกษาโดยนักศึกษา และเพื่อนักศึกษาภายใต้การสนับสนุนและ ใช้อำนาจจากคณาจารย์และสถาบัน ทั้งขณะอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาและสังคมในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือเป็นกระบวนการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณค่าทางบุคลิกภาพอันเป็นที่ ใช้อำนาจต่อการผลิตบัณฑิตตามวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา

เสริมวิทย์ สุภเมธี (2531 : 69) ได้ให้ความหมายของกิจการนักศึกษาว่าเป็นการจัดสวัสดิการ การให้บริการและการควบคุมดูแล ซึ่งสถาบันการศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนนักศึกษา โดยคำนึงถึงหลักวิชาว่าด้วยงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา โดยจะมีฝ่ายกิจการของนักศึกษา หรือนักเรียนชื่ออื่นในลักษณะงานเดียวกันเป็นผู้รับผิดชอบเพื่อให้การบริหารงานด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา เป็นไปเพื่อการพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีชีวิตในสถาบันในสังคมอย่างมีความสุข

นักรบ ระวังการณ์ (2531 : 6) กล่าวว่า กิจกรรมนิสิตนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเพื่อจัดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนานิสิตนักศึกษา โดยลักษณะของกิจกรรมต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของสถาบัน ในการดำเนินงานจัดกิจกรรมนั้น นิสิตนักศึกษาจะต้องเป็นผู้ดำเนินการเองโดยความสมัครใจ และผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากรของสถาบันให้คำแนะนำ ปรึกษา และคอยกำกับดูแลให้อยู่ในขอบข่ายของสถาบัน

อำนาจ วงษ์สมิง (2531 : 9) ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาว่า เป็นกิจกรรมทั้งหลายที่สถาบันหรือนักศึกษาได้จัดตั้งขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ โดยกิจกรรมที่จัดนั้นไม่มีคะแนนเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของนักศึกษา ได้รับคำนิยมและสนับสนุนจากสถาบันและการเข้าร่วมเป็นไปด้วยความสมัครใจ

ประสิทธิ์ อรุณรัตน์ (2535 : 9) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา ไว้ว่า การงานทั้งหลายที่สถาบันการศึกษาจัดให้แก่นักศึกษา หรือว่าเสริมนักศึกษาจัดขึ้นเองตามความสนใจและความสมัครใจของนักศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสติปัญญา สังคม และจิตใจ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้นักศึกษาศึกษาตามหลักสูตรโดยไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลการศึกษา การงานที่จัดขึ้นจะต้องเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของสถาบัน ได้รับความเห็นชอบการนิเทศและการดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้บริหารสถาบัน

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 120) ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนโดยตรง นักศึกษาร่วมกันจัดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษา โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยให้คำปรึกษาและแนะนำและนักศึกษาจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ มีใจบังคับ

สรัญญา บุญเกิด (2542 :7) ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมทั้งหลาย ที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษา หรือส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกันขึ้นเองตามความสนใจและด้วยความสมัครใจของนักศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาในทุกๆด้าน นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับตามหลักสูตร โดยไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลการศึกษา งานที่จัดขึ้นต้องเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ได้รับความเห็นชอบ การดูแลเอาใจใส่จากมออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้บริหาร

ธิดารัตน์ บุญนุช (2543 : 3) กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง งานทุกประเภทที่ นักศึกษาจัดขึ้นนอกเวลาเรียนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยทั่วไปจะไม่เกี่ยวข้องกับ การเรียนในหลักสูตรโดยตรง ไม่มีความสำคัญในการนำมาคิดคะแนนเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม ทำได้โดยสมัครใจไม่มีการบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมหรือเป็นเพียงผู้ สังเกตการณ์ที่ได้จัดกิจกรรมขึ้น ก็เพื่อความสนุกสนาน เพื่อความรู้และสนองความต้องการและ ความสนใจของนักศึกษา เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้นำความรู้ความสามารถของตนมาใช้ให้เกิด ประโยชน์แก่สังคมและตนเอง

วันที อนุพันธ์ (2543 : 13-14) กล่าวว่ากิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่ มุ่งเน้นพัฒนานักศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานด้านกิจกรรมนักศึกษา หมายรวมทั้งกิจกรรมที่ สถาบันจัดให้และส่วนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาจัดขึ้นเองทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การเข้าร่วม กิจกรรมเป็นไปด้วยความสมัครใจของนักศึกษา โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษา ซึ่งจะไม่มีการบังคับและไม่ขัดต่อระเบียบสถาบัน การหาเงินและการบริหารงานทำโดยคณะ ดำเนินงานนั้นๆ หรือการสนับสนุนของสถาบัน

นิตา สุวรรณประเทศ (2544 : 23) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานักศึกษา โดยอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ ของสถาบัน และให้การดำเนินกิจกรรมนั้น นักศึกษาจะต้องดำเนินการเอง โดยความสมัครใจของ นักศึกษา ไม่มีการบังคับ

จำไพ เมฆาวิบูลย์ (2544 : 38) ให้ความหมายของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาร่วมกันจัดขึ้นโดยความสมัครใจ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์และ ส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวไม่ได้อยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอน ไม่นับ หน่วยกิตหรือคะแนนใดๆ

ชาญชัย อินทรประวัติ (2545:27) กิจกรรมนักศึกษา คือ กิจกรรมที่มีประโยชน์ทาง การศึกษาที่เกิดขึ้นจากการคิดและดำเนินการของนักศึกษา โดยการให้คำปรึกษาและดูแลของ อาจารย์ที่ปรึกษาให้อยู่ในกรอบนโยบาย ประเพณีและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย

จากความหมายของกิจกรรมนักศึกษาที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่ทางสถานศึกษาจัดให้แก่นักศึกษา และส่งเสริมให้นักศึกษาจัดขึ้นเอง ตามความสนใจ และด้วยความสมัครใจของนักศึกษาเอง มีอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้บริหารคอยให้ คำปรึกษาแนะนำ ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มี ความสมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย สังคมและสติปัญญา

สำหรับต่างประเทศได้มีนักวิชาการนักศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษา หลายท่านได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

โคลเชียร์ (Clothier 1931 อ้างถึงใน สำเนา ขจรศิลป์ 2537,4) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษา คือ งานหรือกิจกรรมทั้งหมดที่กระทำอย่างเป็นระบบ เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และบุคลิกภาพอื่นๆ ให้เต็มตามศักยภาพของตนเอง เพื่อให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิลเลียมสัน (Williamson 1961 : 532) ได้ให้ความหมายไว้ว่า งานบุคลากรนิสิตนักศึกษาเป็นโปรแกรมการดำเนินงานสำหรับนิสิตนักศึกษา และแนวคิดเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาที่เน้นการบริหารโดยทั่วๆ ไป ของสถาบันที่จะช่วยนิสิตนักศึกษาแก้ปัญหาเรื่องความเป็นคนมีเหตุผลการพัฒนาทางด้านทักษะความสามารถในการเรียน การอ่าน และการร่วมมือกับหมู่คณะ

เฟรดเดอริก (Frederick 1965 , 6) ได้กล่าวถึงว่า กิจกรรมนักศึกษา คือ กิจกรรมที่ครอบคลุมถึงกิจกรรมทั้งหลายที่นักศึกษามีความสมัครใจ มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมภายใต้การยอมรับและการสนับสนุนของสถาบันการศึกษา โดยมีอาจารย์ดูแลช่วยเหลือให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้นไม่มีผลต่อหน่วยกิต หรือคะแนนในการที่จะช่วยให้นักศึกษาได้เลื่อนชั้น หรือสำเร็จการศึกษา

เฮอเบิร์ท (Herbert, Stroup T. 1965 : 30) ได้ให้ความหมายไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษา คือ กิจกรรมต่างๆ ที่ปฏิบัติภายใต้การแนะนำอย่างถูกวิธี อยู่ในความรับผิดชอบของสถาบัน และกิจกรรมต้องไม่มีเรื่องคะแนนมาเกี่ยวข้อง

เบอร์ดี (Birdie, R.F. 1966 อ้างถึงใน สำเนา ขจรศิลป์ 2537 , 4) ได้กล่าวถึงงานบุคลากรนักศึกษาว่า เป็นการประยุกต์ความรู้ และหลักการทางด้านการอุดมศึกษาซึ่งนำมาจากวิชาสังคม และพฤติกรรมศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากวิชาจิตวิทยา จิตวิทยาการศึกษา และสังคมวิทยาใช้ในการอุดมศึกษา

โฮป (Hopke, W.E. 1968 อ้างถึงใน สำเนา ขจรศิลป์ 2537 , 4) ได้กล่าวถึงงานบุคลากรนักศึกษาว่าเป็นโปรแกรมของมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย ที่จะช่วยนักศึกษาทั้งเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มให้มีส่วนร่วมในชุมชนทางวิชาการอย่างเต็มที่ โดยจัดสถานการณ์ต่างๆ เพื่อตอบสนองความใฝ่ฝัน ความต้องการ ความเจริญงอกงามของนักศึกษาในด้านสติปัญญา สังคม และร่างกาย เพื่อให้นักศึกษาประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของตนและสังคม

Good, C.V.(Ed.). (1973 :562-563) กล่าวว่า “กิจกรรมนักศึกษา” (Student Activities) หมายถึง โปรแกรมและการดำเนินงานที่นักศึกษาหรือสถาบันจัดขึ้นเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้ และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ ทักษะที่ไม่มีการให้หน่วยกิต ต้องจัดหาเงินมาดำเนินการเอง และจะต้องอยู่ในความควบคุมและแนะนำของสถานศึกษา การจัดกิจกรรมจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานหรือแนวทางที่จะต้องดำเนินการไปสู่เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้

มิลเลอร์ และวินสตัน (Miller and Winston, Jr 1991 อ้างถึงใน สำเนาฯ ขจรศิลป์ 2537,6) ได้ให้คำจำกัดความของฝ่ายกิจการนักศึกษาว่า คือ หน่วยงาน หรือ องค์กรด้านบริการสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบนักศึกษานอกชั้นเรียน และบางกรณีก็รับผิดชอบในชั้นเรียนด้วย

จากทัศนะดังกล่าว กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยได้จัดให้แก่นักศึกษาหรือกิจกรรมที่สถาบันให้การส่งเสริม และได้ให้การสนับสนุนให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมกันขึ้นเองตามความสนใจ ตามความถนัด ตามความสามารถและตามความสมัครใจของนักศึกษา เพื่อพัฒนาตัวของนักศึกษาเองในทุกๆ ด้าน ซึ่งการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษานั้น จะนอกเหนือจากกิจกรรมที่บังคับตามหลักสูตรการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมนักศึกษาจะไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลการศึกษา กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นนั้นต้องเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของสถาบันการศึกษานั้นๆ ที่สำคัญต้องได้รับความเห็นชอบ และได้รับการดูแล ได้รับการเอาใจใส่ของอาจารย์ที่ปรึกษา รวมถึงผู้บริหารของสถาบัน ทั้งนี้เพื่อสร้างความเจริญงอกงามให้กับนักศึกษาในด้านต่างๆ ทั้งในขณะกำลังศึกษาอยู่ในสถาบัน และหลังจากการสำเร็จการศึกษาออกไปอยู่ในสังคมส่วนรวม

จากความหมายดังกล่าวงานกิจกรรมนักศึกษานั้น มีความหมายลักษณะที่ตรงกันหรือใกล้เคียงกัน คือ

- 1) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน
- 2) นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามความสมัครใจ
- 3) เป็นการส่งเสริมวิชาการ และพัฒนาบุคลิกภาพในด้านต่างๆ
- 4) ผู้บริหารและคณาจารย์ให้การสนับสนุน
- 5) ไม่ขัดต่อนโยบายสถาบัน

จากความหมายของกิจกรรมนักศึกษา ที่นักวิชาการ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ใกล้เคียงกัน โดยมุ่งสร้างความเจริญงอกงามทางด้านสติปัญญา สังคม ร่างกาย และจิตใจของนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษานั้นไม่มีการบังคับ นักศึกษาที่เข้าร่วมก็จะได้ประสบการณ์จริงที่จะนำไปสู่การพัฒนาความรู้ ความสามารถ พัฒนาบุคลิกภาพ อุปนิสัยของนักศึกษาให้รู้คุณค่า ส่งเสริมให้นักศึกษามีระเบียบวินัยในตนเอง รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถทำงานเป็นทีม มีภาวะความเป็นผู้นำ และเพิ่มพูนความรู้ มีวิสัยทัศน์ กว้างไกล มีจิตสำนึกในการไม่เรียนรู้อะไรและรับผิดชอบตนเองซึ่งนำไปสู่การอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น ขึ้นอยู่กับปรัชญาการศึกษาและสถานการณ์ในปัจจุบันและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาได้มีนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ได้ให้ไว้เช่น

สำเนาวัชระศิลป์ (2537 : 18) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษาว่าสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษามีหน้าที่หลักที่สำคัญ คือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณค่าไปพัฒนาประเทศ การผลิตบัณฑิตที่มีความเจริญงอกงามในด้านความรู้ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ กิจกรรมนักศึกษามีส่วนสำคัญในกระบวนการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 134 -135) ได้กล่าวว่า ปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษาให้มีความสมบูรณ์ในด้านต่างๆ เพื่อจะได้เป็นคนที่เป็นประโยชน์เป็นที่ต้องการในสังคมโดยมีอาจารย์และสถาบันเป็นผู้ให้การสนับสนุนส่งเสริม ตลอดจนอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมนักศึกษา และถือว่ากิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในหลักสูตร และได้ให้แนวคิดของงานกิจกรรมนักศึกษาไว้ 7 ประการดังนี้

1) งานกิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนรู้จักตนเองมากขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ อันเป็นผลทำให้แต่ละคนสามารถพัฒนาด้านการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ วุฒิภาวะ สู้ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์มากขึ้น

2) งานกิจกรรมช่วยเหลือและส่งเสริมให้นักศึกษาจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน โดยไม่คำนึงถึง เพศ เชื้อชาติ ศาสนาหรือความแตกต่างด้านการเมือง

3) การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับกลุ่มสามารถเสนอความคิดเห็น แสดงตน และเปลี่ยนความคิดเห็น พัฒนาความเข้าใจร่วมกัน พัฒนาความเป็นผู้นำ เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างกลุ่มนักศึกษา รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักฝึกการทำงานอย่างมีระบบและฝึกความคิด การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

4) การอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม

(1) จัดหาสถานที่เพื่อเป็นศูนย์กลางกิจกรรมที่สำหรับประชุม และอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อการพิมพ์ การโรเนียว การจัดทำป้ายประกาศต่างๆ หรือหนังสือพิมพ์

(2) ประสานงานกับภาควิชาหรือหน่วยงานอื่นๆ ในสถาบันเพื่อสนับสนุนหรืออำนวยความสะดวกให้นักศึกษาจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น รักษาความปลอดภัย ตำรวจ หรืออาจารย์ เพื่อช่วยให้งานต่างๆ ดำเนินไปอย่างราบรื่นเรียบร้อย มีอุปสรรคน้อยลง

(3) จัดหาอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมหรืออาจารย์แนะแนวที่มีประสบการณ์ด้านงานกิจกรรม เพื่อช่วยเหลือให้แนวความคิดหรือแนวทางการจัดกิจกรรมให้สามารถจัดได้อย่างเหมาะสมน่าชื่นชม และเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป

5) การพัฒนานักศึกษามีความเป็นไทย รู้จักภาคภูมิใจความมีเอกลักษณ์ของชาติ ชื่นชมศิลปะและวัฒนธรรม ระเบียบประเพณี ดนตรีนาฏศิลป์ไทย

6) งานกิจกรรมช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอนและหากเกิดข้อขัดข้องใจในการศึกษาก็สามารถใช้กิจกรรมเป็นเครื่องผ่อนคลายความเครียดจากการศึกษาเล่าเรียนได้

न्हทรรณ เกาจีน (2530 : 14-15) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาการจัดงานบริการนักศึกษาให้สอดคล้องและตอบสนองความต้องการของนักศึกษาไว้ 5 ประการ ดังนี้

1) การให้การศึกษานในสถาบันชั้นสูงนั้นจะต้องพยายามให้นักศึกษาได้พัฒนาในทุกๆ ด้าน

2) การส่งเสริมการพัฒนาการด้านต่างๆ จะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมศักยภาพ และความแตกต่าง ของนักศึกษาแต่ละคน

3) การศึกษาเฉพาะในห้องเรียนไม่เป็นการเพียงพอ การบริการและสวัสดิการต่างๆ เช่น ห้องสมุด กิจกรรมทางวิชาการ และสังคม ตลอดจนการบริการความสะดวกสบายต่างๆ ให้แก่นักศึกษาล้วนมีความสำคัญต่อการให้การศึกษทั้งสิ้น

4) บรรยากาศทางวิชาการ และประชาธิปไตยเป็นสิ่งจำเป็นมีคุณค่ามากกว่าการใช้อำนาจ

5) สังคมมนุษย์ไม่คงที่ ธรรมชาติของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลาวิทยาการสมัยใหม่เกิดขึ้นเสนอการบริการแปลกๆ ใหม่ๆ ที่ทันกับความเปลี่ยนแปลงและสนองกับความต้องการของนักศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสังคมมนุษย์ในปัจจุบัน

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปรัชญาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักวิชาการ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อคิดเห็นหลายอย่างหลายประการ ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณากันว่ากิจกรรมนักศึกษานั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ ด้าน และขึ้นอยู่กับนำไปใช้ เช่น ปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษานั้นมาสัมพันธ์และสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาเป็นอย่างมาก ถ้าการศึกษามุ่งเน้นให้นักศึกษาเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามที่ดีของสังคมส่วนรวมและเป็นการเตรียมตัวก่อนเข้าไปใช้ชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยสิทธิเสรีภาพ ไม่คิดถึงประโยชน์ส่วนตนแต่ให้ตระหนักถึงประโยชน์ส่วนรวม

ในการจัดการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษา มีความจำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนการดำเนินงาน เพื่อให้ดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และเป็นการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานทางด้านกิจกรรมนักศึกษาอีกด้วย สิ่งที่ต้องคำนึงถึงอันเป็นพื้นฐานหลัก เพื่อมุ่ง

ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาถึงความเป็นคนที่สมบูรณ์ไปด้วยความรู้คู่คุณธรรม การเสียสละเพื่อสังคม และการดำเนินงานนั้นจะต้องสอดคล้องกับความต้องการและศักยภาพของนิสิตนักศึกษาแต่ละคน และจะต้องสัมพันธ์กับหลักสูตรการเรียนการสอน นโยบายการบริหารของสถาบัน กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ของสถาบัน

นโยบายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ภาระหน้าที่สำคัญที่สุดของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาประการหนึ่ง คือ การมุ่งพัฒนาคุณภาพนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จึงมีนโยบายสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเปิดกว้างมีอิสระบนพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตย เพราะมหาวิทยาลัยตระหนักว่ากิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของนักศึกษา นอกเหนือจากความเป็นเลิศทางวิชาการ องค์กรนักศึกษาจะเกิดขึ้นในทั้งระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะ และระดับสาขาวิชา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นองค์กรในกำกับของรัฐที่ดูแลสนับสนุน และทำหน้าที่ประสานงานด้านกิจกรรมศึกษากับสถาบันอุดมศึกษา ได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (2555-2559) ดังนี้ คือ “สนับสนุนกิจกรรม และกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับสังคม โดยให้ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน” โดยมีมาตรการดังนี้

1. จัดกิจกรรมควบคู่กับการเรียนการสอน กิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชน และกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้บัณฑิตมีโลกทัศน์ที่กว้างขวาง
2. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานมีความคล่องตัว และเกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่ายอย่างจริงจัง
3. กิจกรรมเสริมสร้างหลักสูตรในเชิงพัฒนาและสร้างสรรค์ ควรได้รับการสนับสนุนส่วนกิจกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเสริมหลักสูตร ไม่ควรได้รับการสนับสนุน เช่น การรับน้องใหม่ที่รุนแรงควรได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน
4. กิจกรรมในหอพักมหาวิทยาลัย ควรเป็นกิจกรรมที่พัฒนานิสิตที่พัฒนานิสิตนักศึกษาในหลายๆ ด้าน เช่น การอยู่ร่วมกัน การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน การสร้างความมีวินัยและความรับผิดชอบ

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 134-135) กิจกรรมนักศึกษาเป็นการให้การศึกษาทงอ้อม สร้างสรรค์ประสบการณ์อย่างกว้างขวางจึงมีความสำคัญไม่น้อยกว่าความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ นโยบายการจัดกิจกรรมนักศึกษาควรมีดังนี้

1. กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนรู้จักตนเองมากขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ อันเป็นผลทำให้บุคคลสามารถพัฒนาการเรียน สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพและวุฒิภาวะสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
2. กิจกรรมนักศึกษาช่วยเหลือ และส่งเสริมให้นักศึกษาจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมที่มีความสนใจ ไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ ศาสนา หรือความแตกต่างด้านการเมือง
3. กิจกรรมนักศึกษาจะต้องเปิดโอกาสให้นักศึกษามีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม สามารถเสนอความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างนักศึกษา รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็นระบบ และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
4. สถาบันจะต้องอำนวยความสะดวกในด้านการจัดดำเนินการกิจกรรมนักศึกษาโดยจัดสถานที่ อุปกรณ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาได้อย่างเหมาะสม เป็นที่ยอมรับและชื่นชมของบุคคลทั่วไป
5. กิจกรรมนักศึกษาสามารถพัฒนาให้นักศึกษามีความเป็นไทย มีความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติ ชื่นชมศิลปวัฒนธรรมไทย
6. กิจกรรมนักศึกษาสามารถพัฒนานักศึกษาให้มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความประพฤติที่ดีงาม เป็นบุคคลที่มีประโยชน์เป็นที่ต้องการของสังคม
7. กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวให้กับสภาพการเรียนการสอนและเครื่องผ่อนคลายเป็นความเครียดจากการศึกษาเล่าเรียนได้

นโยบายการจัดกิจกรรมศึกษานั้นต้องกำหนดให้สอดคล้องกับปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา และสอดคล้องกับนโยบายการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะมีนโยบายเฉพาะของตนที่จะเขียนขอบเขต และเป็นข้อตกลงระหว่างสถาบันกับนักศึกษาว่าจะจัดกิจกรรมใดมากน้อยเพียงใดและนโยบายการจัดกิจกรรมของนักศึกษานั้นควรเป็นการส่งเสริมประสบการณ์และการเรียนรู้ จริยธรรม จรรยาบรรณแต่ละวิชาชีพ เพื่อเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

การศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นการศึกษาในระดับสูงซึ่งมีเนื้อหาสาระ และมีความยุ่งยากซับซ้อนมาก นักศึกษาจึงต้องทุ่มเททั้งสติปัญญา ร่างกาย จิตใจและสมาธิในการศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างมาก นักศึกษาบางคนเมื่อเข้ามาศึกษาอาจมีปัญหาในการปรับตัวกับเพื่อน หรือปรับตัวเข้ากับการเรียนการสอน นักศึกษาก็ย่อมขาดสมาธิในการศึกษาเล่าเรียนทำให้ผลการเรียนออกมาไม่เป็นที่น่าพอใจ สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดให้มีหน่วยงานหนึ่ง คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งมีหน้าที่บริการต่างๆ เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาในการแก้ปัญหาต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน นอกจากนี้ฝ่ายกิจการนักศึกษาจึงต้องช่วยพัฒนา

บุคลิกภาพของนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ ทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพ สติปัญญา สังคม อารมณ์ และจิตใจ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการอุดมศึกษา และสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธานของสถาบันอุดมศึกษาและได้มีนักวิชาการ นักการศึกษาหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา ไว้ดังนี้

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2531 : 102) ได้ให้ความเห็นว่า กิจกรรมนิสิตนักศึกษานั้น เป็นภารกิจสำคัญ เพราะช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความเจริญงอกงามเป็นคนโดยสมบูรณ์ ที่ผ่านมากิจกรรมนิสิตนักศึกษานั้นมีบทบาทมากมายในชีวิตรประจำวัน และมีบทบาทอย่างกว้างขวาง นอกจากจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาเองแล้วยังก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติและยังทำให้สถาบันในระดับอุดมศึกษาได้บรรลุวัตถุประสงค์อีกด้วย

กรกช ศิริ (2536 : 20) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นที่สถานศึกษาจะต้องส่งเสริมให้การสนับสนุนให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมนั้นขึ้น เพื่อฝึกและเสริมทักษะให้กับนักศึกษาในขณะที่กำลังใช้ชีวิตในรั้วสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นทีม และเมื่อหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้วนั้น จึงจะเห็นผลประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 122 - 124) ได้สรุปความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1) ความสำคัญต่อนักศึกษา นักศึกษาโดยทั่วไปเป็นคนหนุ่มสาวที่มีพลังกำลังทั้งร่างกายและความคิด มีความอยากรู้อยากเห็น และเป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคม ด้วยใจอันบริสุทธิ์ กิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรจะช่วยตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี กิจกรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อนักศึกษาดังต่อไปนี้

(1) กิจกรรมนักศึกษาซึ่งมีหลายประเภท เช่น กีฬา ศิลปวัฒนธรรม บำเพ็ญประโยชน์ และนันทนาการ สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาทางด้านร่างกาย ความสนใจโดยช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังร่างกาย และความคิดกระทำในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

(2) ความหลากหลายของกิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาค้นหาอาชีพ งานอดิเรก และกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสมกับตนเองได้

(3) กิจกรรมนักศึกษาทำให้เกิดความสมดุล ในด้านความรู้ และความสนใจของนักศึกษา เช่น นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ สามารถทำกิจกรรม ศิลปวัฒนธรรม จึงทำให้นักศึกษามีความรู้ และความสนใจ ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์ และด้าน ศิลปวัฒนธรรม

(4) การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสเปลี่ยนบรรยากาศและ อิริยาบถ ทำให้นักศึกษาได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการที่ต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างหนัก

(5) การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ

(6) การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสเสริมสร้างประสบการณ์ในการทำงานด้านต่างๆ

(7) การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของตนเอง และเกิดความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง

2) ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา จากทัศนะของนักการศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายคน ตลอดจนผลของกิจกรรมนักศึกษาที่ผ่านมา ทำให้เห็นเด่นชัดว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ที่ใช้พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา สังคม ร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ ทำให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุเป้าหมาย ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในการทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่น เกิดการเรียนรู้มีความเข้าใจต่ออาจารย์ และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น สถาบันอุดมศึกษาที่เน้นด้านวิชาชีพหลายแห่งทำหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมน้อยมาก การจัดกิจกรรมของนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นการช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาได้ทำหน้าที่ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ กิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬา ศิลปวัฒนธรรม และบำเพ็ญประโยชน์ซึ่งมีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษาได้เป็นอย่างดี

3) ความสำคัญต่อประเทศ ในแต่ละปีมีนักศึกษาเป็นจำนวนมากได้ออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดารยากไร้และได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง นอกจากนั้นนักศึกษายังได้ช่วยแนะนำประชาชนในชนบทให้มีความรู้เกี่ยวกับเกษตรแผนใหม่ การสาธารณสุขและการศึกษาเพื่อช่วยให้ชาวชนบทมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬาได้ช่วยทำให้นักศึกษา ซึ่งเป็นเยาวชนของชาติมีร่างกายที่แข็งแรงและสำคัญที่สุด คือ กิจกรรมสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ สามารถที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญยิ่งขึ้นกิจกรรมนักศึกษาจึงนับว่ามีความสำคัญต่อประเทศเป็นอย่างมาก

รักชาติ ท้าโพธิ์ และคณะ (2549:3-4) ได้สรุปแนวคิดของนักการอุดมศึกษาต่อความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1) ความสำคัญต่อนักศึกษา

- สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาทางด้านร่างกายและความสนใจโดยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ร่างกายและความคิด กระทำสิ่งที่ประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

- ความหลากหลายของกิจกรรมนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษาค้นหาอาชีพงานอดิเรก และกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสมกับตนเอง
- กิจกรรมนักศึกษา ทำให้เกิดความสมดุลด้านความรู้และความสนใจของนักศึกษา
- การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสเปลี่ยนบรรยากาศ และอิริยาบถ ได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการที่ต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างหนัก
- ทำให้มีโอกาสพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ
- ทำให้มีโอกาสเสริมสร้างประสบการณ์ในการทำงานด้านต่างๆ
- ทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของตนเอง และเกิดความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง

2) ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา

- ทำให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษา
- การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาในการทำกิจกรรมของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่น เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจต่ออาจารย์ และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น
- กิจกรรมบางกิจกรรมของนักศึกษามีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษาได้เป็นอย่างดี

3) ความสำคัญต่อประเทศ

- กิจกรรมการออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดารยากไร้ ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ฝายน้ำล้น ฯลฯ
- การให้ความรู้ด้านต่างๆ ของนักศึกษาแก่ประชาชนในชนบท เช่น ความรู้เกี่ยวกับการเกษตร สาธารณสุข และการศึกษา ทำให้ชาวชนบทมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- กิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษาได้มีบทบาทสำคัญในการทำนุบำรุง พัฒนา และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ
- การพัฒนาทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพสามารถที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญยิ่งขึ้น

จากทัศนะดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษานั้นมีความจำเป็นและมีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยเริ่มตั้งแต่ยังเป็นนิสิตนักศึกษาให้ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัย เพราะเป็นการปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นคนดีของสังคม เป็นคนเสียสละเพื่อส่วนรวม และเป็นการปลูกฝังส่งเสริมในวัยที่เป็นนักศึกษาซึ่งได้ง่ายสามารถที่จะแทรกเข้าไปในกิจกรรมหรือสอนให้รู้จักคิดรู้จักไตร่ตรอง จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันกิจกรรมนักศึกษา เข้ามามี

บทบาทในเรื่องของส่วนรวมอีกมากมาย เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท การส่งเสริมกีฬาประจำตำบล การให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเบื้องต้น เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวในหลายมหาวิทยาลัย ได้ปฏิบัติสืบทอดกันมาหลายต่อหลายรุ่น

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษา มีความสำคัญต่อการพัฒนา นักศึกษาให้เป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ในอนาคต กิจกรรมนักศึกษาเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วม ในการแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ และการรู้จักการเป็น ผู้นำ ผู้ตามที่ดี ในสังคมของนักศึกษาเอง ที่สำคัญกิจกรรมนักศึกษาจะดำเนินไปไม่ได้ถ้าไม่มี วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ซึ่งวัตถุประสงค์เปรียบเสมือนทิศทางของการดำเนินการ เพื่อให้กิจกรรม บรรลุผลสำเร็จได้มีผู้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา ไว้ดังนี้

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 147) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม นักศึกษา ดังนี้

- 1) เพื่อพัฒนาความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ
- 2) เพื่อพัฒนาให้มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้อื่น
- 3) เพื่อทำให้นักศึกษามีความสนใจกว้างขวางมากขึ้น
- 4) เพื่อฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ
- 5) เพื่อฝึกให้สามารถปกครองตนเองได้
- 6) เพื่อฝึกความคิดและความสนใจ
- 7) เพื่อพัฒนาสติปัญญา
- 8) เพื่อให้รักศิลปวัฒนธรรมและประเพณี
- 9) เพื่อให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- 10) เพื่อให้เพิ่มพูนความรู้ด้านวิชาชีพในอนาคต
- 11) เพื่อให้รู้จักทักษะทางสังคม
- 12) เพื่อให้รู้จักเสียสละและทำงานให้กับส่วนรวม
- 13) เพื่อให้พัฒนาลักษณะนิสัยและความคิดที่ดี
- 14) เพื่อให้เกิดความสามัคคี
- 15) เพื่อให้พัฒนาความกตัญญูต่อสถาบัน

นักรบ ระวีการณ (2531 : 13) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา คือ เพื่อเน้นการทำให้นิสิตนักศึกษา เป็นผู้ที่มีความพร้อมและความสามารถในการประกอบอาชีพ

และดำรงตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยมีบุคลิกภาพที่เป็นทั้งผู้นำและผู้ตามที่ดีของสังคมด้วย

อำนาจ วงษ์สมิง (2531:14) กล่าวโดยสรุปการจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันการศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ ให้มีความพร้อม และความสามารถในการประกอบอาชีพ ให้ดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538:120-121) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

- 1) เพื่อส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้กับนักศึกษา
- 2) เพื่อเป็นการเตรียมนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
- 3) เพื่อพัฒนาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ
- 4) เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
- 5) เพื่อให้ให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- 6) เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่นักศึกษา
- 7) เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
- 8) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำความรู้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม
- 9) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- 10) เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษา

สัมพันธ์ มีคง (2539 : 11) สรุปว่ากิจกรรมนิสิตนักศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา นิสิตนักศึกษาในทุกๆ ด้าน อันได้แก่ สติปัญญา อารมณ์ สังคม และบุคลิกภาพ ตลอดจนการเตรียมตัวนิสิตนักศึกษาให้พร้อมที่จะออกไปเป็นพลเมืองดีของสังคมต่อไป

สรัญญา บุญเกิด (2542 : 12-13) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจการนักศึกษา ไว้ดังนี้

- 1) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสทำงานร่วมกันตามแนวทางประชาธิปไตย
- 2) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
- 3) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณธรรมและจริยธรรม
- 4) เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสทำนุบำรุง ส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมอันดีของชาติ
- 5) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีพละนาถัยและบุคลิกภาพที่ดี
- 6) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจหรือมีความถนัด
- 7) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีความรับผิดชอบต่อนตนเองและสังคม
- 8) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณของสถาบัน

วันที อนุพันธ์ (2543 : 15) ได้สรุปว่าวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักเรียนนั้นเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ ให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ มีความพร้อม และความสามารถในการประกอบอาชีพ ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเหมาะสมและมีความสุข

นิตา สุวรรณประเทศ (2544 : 19) ได้สรุปว่าวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามุ่งเน้นการทำให้ให้นิสิตนักศึกษาได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้ที่มีความพร้อมและความสามารถในการเป็นคนที่สมบูรณ์ สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ เป็นทั้งผู้นำและผู้ตามที่ดีของสังคม และมีความสามารถในการประกอบอาชีพต่อไป

ราไฟ เมฆาวิบูลย์ (2544 : 12) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1) การจัดการบริการสำหรับนิสิตนักศึกษา เพื่อช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน โดยช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาทั้งทางด้านส่วนตัวและการเรียน และช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2) การช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษาทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจ เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการ นักการศึกษาได้แสดงทัศนะ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้อย่างครอบคลุมมากมายเป็นต้นว่า

เฟรดเดอริก (Frederick 1965 : 51-52) ได้กล่าววัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) เพื่อเตรียมตัวนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
- 2) เพื่อส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง
- 3) เพื่อให้รู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน
- 4) เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางมากขึ้น
- 5) เพื่อให้นักศึกษาสำนึกในปฏิบัติตามข้อบังคับ และระเบียบแบบแผนต่างๆ
- 6) เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
- 7) เพื่อส่งเสริมแรงขับที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษา
- 8) เพื่อพัฒนาความสามัคคีของหมู่คณะในสถาบัน

เบอร์ดี (Birdie 1966 อ้างถึงใน สำเนาฯ ขจรศิลป์ 2537 : 8) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา ไว้ดังนี้

1) เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในกระบวนการอุดมศึกษา โดยช่วยสร้างลักษณะนิสัย พฤติกรรม และการปฏิบัติที่ดีต่อตัวเอง และต่อผู้อื่นให้แก่นักศึกษา

2) เพื่อช่วยกระบวนการอุดมศึกษาได้พิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนค้นหาความต้องการที่แท้จริงของตนเองและตัดสินใจเลือกโปรแกรมการศึกษา และแนวทางการดำเนินชีวิตอย่างฉลาด

3) เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมของสถาบันอุดมศึกษา และสำเร็จออกไปเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

4) เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศของสถาบันอุดมศึกษา ให้เอื้อต่อการเรียนการสอนตลอดจนช่วยเสริมสร้าง และส่งเสริมความสนใจในการศึกษา และลักษณะนิสัยในการไขว่คว้าหาความรู้ทั้งขณะเป็นนักศึกษาและเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ทรัพยากรต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาและของชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

5) เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ที่ดี มีความพอใจ และมีคุณค่าให้กับนักศึกษาในการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาอื่นๆ ดังนี้

1. เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้และฝึกฝนตนเองในการใช้สิทธิ เสรีภาพและการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. เพื่อฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมให้สอดคล้องกับปณิธานของสถาบัน
3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมแก่นักศึกษา และมีความรักความสามัคคีในหมู่คณะ รู้จักเสียสละ อุทิศตนและบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมและประเทศชาติ
4. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างหลักสูตรทั้งทางวิชาการและประสบการณ์ในวิชาชีพแก่นักศึกษา
5. เพื่อบำรุง ส่งเสริม และรักษาไว้ซึ่งศาสนา ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทย
6. เพื่อส่งเสริมพลานามัยและพัฒนาบุคลิกภาพ และส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง
7. เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
8. เพื่อเป็นศูนย์กลางนักศึกษาในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนการติดต่อประสานงานกับสถาบัน
9. เพื่อพิทักษ์สิทธิ เสรีภาพและผลประโยชน์ของนักศึกษา
10. เพื่อสร้างชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบัน

เพื่อให้การพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนการพัฒนาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (2555-2559) บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย สอดคล้องกับกฎหมายพื้นฐานแห่งรัฐและ

ระเบียบแบบแผนการพัฒนาที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานในการพัฒนานักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ซึ่งเป็นโครงการหนึ่งในจำนวนหลาย ๆ โครงการที่ได้ดำเนินการโดยกำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไปของโครงการคือเพื่อเป็นกิจกรรมที่มีส่วนร่วมเสริมสร้างหรือผลิตบัณฑิตด้วยการใช้กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นสื่อในการดำเนินงาน เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์คือ ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา , 2554)

1. ด้านความรู้

1.1 การเป็นผู้มีหลักคิดทางวิชาการในศาสตร์ที่ตนศึกษาและสามารถเชื่อมโยงกับศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง

1.2 ความสามารถในการหาความรู้เพิ่มเติมมีนิสัยใฝ่รู้

1.3 มีความสามารถในการประยุกต์ความรู้ให้เหมาะสมกับบริบททางสังคม

1.4 มีความเท่าทันกับความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าในศาสตร์ที่ตนศึกษา

2. ด้านทักษะ

2.1 มีคุณลักษณะความเป็นนักคิดมีกระบวนการคิด มีวิจารณญาณ มีมุมมองเชิงบวกและเชิงสร้างสรรค์ มีการตีค่าและการใช้ข้อมูล อย่างสมเหตุสมผล สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การคิดเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหา(creative thinking and problem solving)

2.2 มีทักษะการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ (Life & career skills) ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางกระแสโฆษณาชวนเชื่อสามารถใช้วิจารณญาณต่อข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้ ตลอดจนมีความสามารถในการปรับตัวได้ดีในสภาวะการเปลี่ยนแปลง

2.3 มีทักษะการเรียนรู้นวัตกรรมใหม่ (Learning and innovative skills)

2.4 มีทักษะในการสืบหาข้อมูล การสื่อสารและ การใช้เทคโนโลยี และการเรียนรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ (information, communication, media, and technology skills)

2.5 การสื่อสารการสืบหาข้อมูลและการเรียนรู้ผ่านสื่อต่างๆ (communication, information and literacy)

2.6 การบริหารจัดการ และการเป็นผู้ประกอบการ

2.7 สามารถทำงานร่วมกับคนอื่นได้ ทำงานกับคนที่ต่างความคิดหรือต่างวัฒนธรรมได้มีทักษะในการจัดการความขัดแย้งและมีทักษะการทำงานเป็นทีม สร้างความร่วมมือระหว่างการทำงานได้

2.8 มีทักษะการเป็นผู้นำโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

3. ด้านบุคลิกอุปนิสัย

3.1 คุณลักษณะด้านความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตลอดจนมีความเป็นพลเมืองดีของภูมิภาค และของโลกมีค่านิยมที่ถูกต้องทั้งด้านสังคม และมนุษยธรรม

3.2 มีความเข้าใจในวัฒนธรรมข้ามชาติ (cross-cultural understanding) เพราะโลกปัจจุบันเป็นโลกที่ไร้พรมแดน มีความเข้าใจคนอื่น เข้าใจสังคม ชุมชน วัฒนธรรมอื่นได้ เห็นคุณค่าในความแตกต่าง มีความเคารพในความแตกต่างและความหลากหลาย

3.3 เป็นผู้มีจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงามอยู่ในพื้นฐานของจิตใจ เช่น การมีจิตอาสา การมีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อสังคม ยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ ตลอดจนน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต

จากการศึกษาวัตถุประสงค์ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา มุ่งเน้นการทำให้ นิสิตนักศึกษาได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้มีความพร้อมและความสามารถในการเป็นผู้ที่สมบูรณ์ สามารถดำรงตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีของสังคม และมีความสามารถอาชีพต่อไปในอนาคต

ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา

งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นงานที่มีขอบข่ายกว้าง ซึ่งนักศึกษาจะใช้โอกาสที่มีอยู่ในขณะที่ศึกษาสัมผัสกับกิจกรรมต่างๆ อันเป็นงานที่ช่วยให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในทางที่เหมาะสม ในการจัดแบ่งประเภทกิจกรรมนักศึกษา จึงควรจัดไว้หลายรูปแบบเพื่อให้ นักศึกษาได้เลือกตามความสมัครใจและตามความเหมาะสมของตนเอง ทั้งนี้แต่ละสถาบันจะเน้นกิจกรรมประเภทใดขึ้นอยู่กับนโยบายสถาบันนั้นๆ ซึ่งสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 127-128) ได้แบ่งประเภทกิจกรรมนักศึกษา ตามลักษณะของกิจกรรมได้ 7 ประเภท ดังนี้

1) กิจกรรมส่วนกลาง เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นศูนย์รวมของนิสิตนักศึกษาและยังเป็นฝ่ายควบคุมและสนับสนุนกิจกรรมส่วนอื่นๆ โดยทั่วไป กิจกรรมประเภทนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารซึ่งทำหน้าที่บริหารและฝ่ายสภานิสิตนักศึกษาซึ่งทำหน้าที่นิติบัญญัติองค์กรกิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ องค์กรนิสิตนักศึกษา ศูนย์นิสิตนักศึกษา หรือสโมสรนิสิตนักศึกษา

2) กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่ นิสิตนักศึกษา

3) กิจกรรมทางด้านกีฬา เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านร่างกายและจิตใจตลอดจนทักษะในการกีฬา การฝึกซ้อมกีฬา นอกจากจะทำให้ นิสิตนักศึกษา

เกิดทักษะในการกีฬา และความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังทำให้นิสิตนักศึกษามีร่างกายแข็งแรง นอกจากนี้การแข่งขันกีฬายังเป็นการฝึกให้นิสิตนักศึกษามีน้ำใจเป็นนักกีฬาด้วย

4) กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ให้แก่นิสิตนักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ศิลปการแสดง ศิลปการพูดและดนตรี

5) กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่นิสิตนักศึกษากระทำเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นหรือสร้างถาวรวัตถุที่เป็นสาธารณสมบัติ กิจกรรมด้านนี้มีทั้งการสร้างถาวรวัตถุ และการให้การศึกษแก่ประชาชนในด้านอาชีพ ด้านสาธารณสุข เพื่อช่วยให้ประชาชนชนบทหรือประชาชนในเมืองที่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

6) กิจกรรมทางด้านนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ความสนุกสนานและเพลิดเพลินแก่นิสิตนักศึกษา กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การจัดงานสังสรรค์ การจัดงานตามประเพณีท้องถิ่น หรือการจัดงานโอกาสต่างๆ เป็นต้น

7) กิจกรรมด้านการเมือง เป็นกิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น หรือแสดงออกซึ่งอาจเป็นการคัดค้าน หรือสนับสนุนต่อเหตุการณ์ต่างๆ ของสังคม

อำนาจ วงษ์สมิง (2531 : 28) ได้สรุปประเภทกิจกรรมนักศึกษาว่า ส่วนใหญ่จะจัดกิจกรรมมุ่งไปที่วัตถุประสงค์ของการพัฒนานักศึกษาในแต่ละด้าน ซึ่งกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ได้จัดขึ้นนั้น มักจะเป็นกิจกรรมหลัก 4 ด้าน คือ กิจกรรมทางด้านวิชาการ กิจกรรมทางด้านกีฬา กิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมอาสาพัฒนา

นักรบ ระวังการณ์ (2531 : 28) กล่าวถึงประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาว่า ประเภทของกิจกรรมจะแบ่งไปตามวัตถุประสงค์ รูปแบบการพัฒนานิสิตนักศึกษาและลักษณะของกิจกรรม สำหรับมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยจะแบ่งประเภทของกิจกรรมโดยยึดแนวทางที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้คือ ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญประโยชน์

วันทนี อนุพันธ์ (2543 : 18) ได้สรุปการจัดประเภทกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่าประเภทของกิจกรรม ส่วนใหญ่มักแบ่งตามวัตถุประสงค์ในการพัฒนานักศึกษาของกิจกรรมแต่ละประเภท นอกจากนี้แต่ละสถาบันอาจจัดแบ่งประเภทของกิจกรรมแตกต่างกันออกไปด้วย ขึ้นอยู่กับการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันนั้นๆ

นิตา สุวรรณประเทศ (2544 : 18) ได้สรุปการแบ่งประเภทกิจกรรมนักศึกษาว่าส่วนใหญ่จะกำหนดวัตถุประสงค์และลักษณะของกิจกรรมเป็นสำคัญ ซึ่งกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่จัดขึ้นนั้น มักจะเป็นกิจกรรมหลัก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านอาสาพัฒนา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรม นักศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

- (1) กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
- (2) กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
- (3) กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีงแวดล้อม
- (4) กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- (5) กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมตามนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) ของรัฐบาล ซึ่ง กำหนดกิจกรรมเอาไว้ 3 ประเภท ได้แก่

- (1) กิจกรรมด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย
- (2) กิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม
- (3) กิจกรรมด้านการสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด

การดำเนินการเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถ ดำเนินการได้หลายรูปแบบกิจกรรม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อม ศักยภาพ และความสนใจของ นิสิตนักศึกษาและนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษาได้กำหนดกรอบการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาไว้ 5 ประเภท ตามที่กล่าวไว้ข้างต้น

อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา

โดยทั่วไปอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาในองค์การนักศึกษา สภานักศึกษา หรือสโมสรนักศึกษา จะมีตั้งแต่อาจารย์ที่ปรึกษาองค์การนักศึกษา สภานักศึกษา สโมสร นักศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมหรือชุมนุม บางมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาอาจมี อาจารย์ที่ปรึกษาพรรคด้วย มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาจะพิจารณาแต่งตั้งอาจารย์ที่ ปรึกษาองค์การนักศึกษา สภานักศึกษาและชมรมนักศึกษา หากมีพรรคนักศึกษาก็จะแต่งตั้ง อาจารย์ที่ปรึกษาพรรคด้วย ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรนักศึกษาและชุมนุมในภายใต้อาจารย์ให้ คณบดีเป็นผู้พิจารณาแต่งตั้ง อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาจะมีบทบาทหน้าที่ดังนี้

1. ให้คำปรึกษา แนะนำ และรับผิดชอบติดตามการจัดกิจกรรมของนักศึกษา
2. เสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับงานกิจกรรมด้านต่างๆ ของนักศึกษาแก่

มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษาและคณะ

3. เข้าร่วมประชุมและเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาที่ตนเองเป็นที่ปรึกษา
4. ให้การส่งเสริมสนับสนุน แนะนำและแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานกิจกรรม

ของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอาจกำหนดบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาต่างๆ ซึ่งอาจไม่เหมือนกัน วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2528 : 139 – 140) กล่าวว่า อาจารย์ที่ปรึกษาทางด้านกิจกรรมนักศึกษาจะมีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญ ดังนี้

1. รักษาระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ
2. ช่วยพัฒนากลุ่มที่ตนรับผิดชอบ
3. ดูแลสาระของกิจกรรมที่ตนเองเป็นที่ปรึกษา
4. พัฒนากิจกรรมให้สอดคล้องกับนโยบายนักศึกษา

อำนาจ วงษ์สมิง (2531 : 38) กล่าวว่า อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทความสำคัญต่อกิจกรรมนักศึกษาอย่างมาก ในการที่จะพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์โดยเฉพาะเป็นผู้ที่มีส่วนที่ทำงานกิจกรรมนักศึกษาดำเนินไปได้ด้วยดี และผู้ที่จะทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาจึงควรมีลักษณะที่เหมาะสม กล่าวคือ มีบุคลิกภาพที่ดี มีความรู้ทันต่อเหตุการณ์ มีความสามารถ มีประสบการณ์ และมีเทคนิควิธีที่จะทำงานกิจกรรมนักศึกษาดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ซึ่งงานอาจารย์ที่ปรึกษาดังกล่าวนี้อาจแบ่งได้ 4 ด้าน คือ ด้านการสอนและการแนะนำ ด้านการควบคุมดูแล ด้านการให้คำปรึกษา และด้านการประสานงาน

สรุปได้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษามีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการให้คำแนะนำปรึกษา เข้าร่วมประชุมและให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาแก่องค์กรนักศึกษา สโมสรนักศึกษา สภานักศึกษา พรรคนักศึกษา ชมรม เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนามนุษย์ที่สมบูรณ์ในที่สุด

ปัญหาการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา

การดำเนินกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาในประเทศไทยจะได้รับผลกระทบจากนโยบายรัฐบาลแต่ละสมัยเสมอ ซึ่งการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาย่อมมีปัญหาและอุปสรรค การยกเลิกการจัดกิจกรรมในบางประเภทนั้นไม่ใช่วิธีการแก้ปัญหาได้อย่างถาวรหรืออย่างถูกต้องเพราะเท่ากับว่ารัฐบาลไม่ได้พัฒนาคนอย่างแท้จริง ผลลัพธ์ที่ได้

จากการศึกษาคือ บัณฑิตที่อ่อนแอทางประสบการณ์ชีวิต ปัญหาทุกอย่างย่อมแก้ไขได้จริง หากมีการศึกษาปัญหาและสาเหตุที่ถูกต้อง ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหารไม่ค่อยสนใจและไม่สนับสนุนเท่าที่ควร ถึงแม้จะมีนโยบายให้ส่งเสริมแต่ไม่ค่อยส่งเสริมในทางปฏิบัติ
2. นักศึกษาบางกลุ่มมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการจัดกิจกรรม จึงไม่สนับสนุนและไม่ให้ความร่วมมือ ไม่เข้าร่วมกิจกรรม
3. ขาดการประสานงานทั้งภายในสถานศึกษาและหน่วยงานภายนอก
4. ในการวางแผนโครงการ ขาดการวางแผนร่วมกันระกวางผู้เกี่ยวข้อง
5. ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เช่น วัสดุสำนักงาน อุปกรณ์กีฬา เป็นต้น
6. มหาวิทยาลัยไม่แน่ใจในวิถีประชาธิปไตย ขาดความเชื่อมั่นในความสามารถของนักศึกษาในการวางแผน การตัดสินใจและความรับผิดชอบ
7. การประเมินผลไม่เหมาะสม และไม่นำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงกิจกรรมนักศึกษา
8. อาจารย์และนักศึกษขาดประสบการณ์และความรู้ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เข้าใจบทบาทของตนดีพอ ขาดความสนใจและความกระตือรือร้นในการทำงาน
9. ขาดแคลนงบประมาณ สถานที่ กฎระเบียบ มหาวิทยาลัยไม่เอื้ออำนวย ขาดความเข้าใจบทบาทและจุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมระหว่างผู้บริหารและนักศึกษา
10. กิจกรรมของชมรมต่างๆ มีความคล้ายคลึงกันและบางครั้งมีความซ้ำซ้อน ไม่มีการร่วมมือและการประสานงานกัน
11. บุคลากรขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
12. ลักษณะของกิจกรรมมีลักษณะฟุ่มเฟือย เน้นด้านหน้าทนาการ ขาดเอกภาพและขาดการประสานงานที่ดี
13. ขาดการประชาสัมพันธ์ให้เห็นความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษารวมทั้งการประชาสัมพันธ์ในโครงการต่างๆ ให้ทราบโดยทั่วกัน
14. ปัญหาด้านนักศึกษาที่ทำกิจกรรมแล้วมีเวลาว่างไม่ตรงกันเนื่องจากระบบการเรียน จึงขาดการประสานความร่วมมือในการทำงานอย่างต่อเนื่องและขาดผู้รับผิดชอบที่แน่นอน
15. ปัญหาด้านนักศึกษาทั่วไปสนใจเข้าร่วมกิจกรรมน้อย เพราะนักศึกษาส่วนหนึ่งไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรม อีกส่วนหนึ่งสนใจกิจกรรมแต่ไม่มีเวลา นอกจากนี้ยังต้องแข่งขันเพื่อการมีงานทำ นักศึกษาจึงเห็นความสำคัญในการเรียนในชั้นเรียนมากกว่าที่จะเข้าร่วมกิจกรรม

16. ปัญหาด้านอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม เกิดความรู้สึกรู้สึกว่าต้องเสียเวลาที่จะต้องแสวงหาความก้าวหน้าด้านอื่นๆ จึงสมัครใจมาช่วยงานกิจกรรมนักศึกษาบ่อย อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีภาระงานอื่นมีเวลาให้คำปรึกษาน้อย และบางส่วนไม่ทราบกฎระเบียบในการทำกิจกรรมจึงไม่มีความคล่องตัวในการทำงาน

17. ปัญหาด้านอาจารย์ทั่วไป เข้าร่วมกิจกรรมศึกษาน้อยหรือไม่สนใจเข้าร่วมเลยเพราะไม่มีเวลาว่างหรือไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

18. ปัญหาด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวก งบประมาณที่มีจำกัด ต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งเพื่อหารายได้หรือขอรับเงินบริจาคหรือสิ่งของเพื่อมาจัดกิจกรรม เวลาดำเนินกิจกรรมจริงๆ จึงเหลือน้อย นอกจากนี้กฎระเบียบขอใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทำให้นักศึกษาที่ทำกิจกรรมเกิดความเบื่อหน่าย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผศ.ดร.อรพิน ศิริสัมพันธ์ และ ดร.ภัทรพล มหาพันธ์ (2550) สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านวิชาการ ด้านส่งเสริมความสามัคคี และความสัมพันธ์อันดีของนักศึกษา และด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย และเปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิภาค จังหวัดที่อยู่ การเข้ามหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา ได้แก่ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 176 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ t-test และ one-way ANOVA ทดสอบรายคู่ด้วยสถิติ LSD (Least Significant Difference) ผลการวิจัย พบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยรวมและทุกด้าน มีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมาก เปรียบเทียบสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชา เพศ พบความแตกต่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สำหรับอายุ ภูมิภาค จังหวัด ที่อยู่ การเข้ามหาวิทยาลัย ไม่พบความแตกต่าง

มานิต ปาชัด จุไร โชคประสิทธิ์ และอรสา โกศลนันทกุล (2551) การศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอาชีวศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมของสถาบันอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2551 ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเอกชนมีปัญหาในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาในจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2551 จำนวน 391 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาในจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2551 จำนวน 198 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ จำแนกตามประเภทสถานศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นครูโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 74.24 เป็นครูสังกัดโรงเรียนเอกชน จำนวน 51 คิดเป็นร้อยละ 25.76 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) พบว่า ผู้สอนในสถาบันอาชีวศึกษามีความเห็นว่ปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาสถาบันอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี ทั้ง 3 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.40$, S.D.=0.75) โดยปัญหาด้านการวางแผนมีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X}=3.45$, S.D.=0.83) รองลงมาคือปัญหาด้านการดำเนินงาน ($\bar{X}=3.40$, S.D.=0.82) และมีปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัญหาด้านการประเมินผล ($\bar{X}=3.35$, S.D.=0.87) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านการวางแผนของสถาบันอาชีวศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2551 ตามประเภทของโรงเรียน โดยการหาค่าที่ พบว่า โรงเรียนแต่ละประเภท มีปัญหาไม่แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติมากกว่า 0.05

สุขะสะหวาด วงหาจัก (2552) ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยครูปากเซ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหา เปรียบเทียบ และเสนอแนวทางการดำเนินงานกิจกรรมของวิทยาลัยครูปากเซ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 48 คน ครูผู้สอน 58 คน และนักศึกษา 274 คน รวม 380 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และ Independent-Samples t-test ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูปากเซโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูปากเซ จำแนกตามสถานภาพที่ต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูปากเซ จำแนกตามระบบการเรียนที่ต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และแนวทางการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ประกอบด้วย งานกิจกรรมนักศึกษา งานสวัสดิการและบริการสุขภาพนักศึกษา และงานคุ้มครองดูแลนักศึกษา

พรพิมพ์ สารักษ์ (2555) ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และโดยรวมจำแนกตามเพศ ชั้นปี และคณะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วยนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังปีการศึกษา 2555 จำนวน 662 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 57 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ เห็นด้วยระดับมาก นักศึกษาชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการและด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านกีฬาที่ไม่แตกต่าง นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านวิชาการและด้านบำเพ็ญประโยชน์ไม่พบความแตกต่าง และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

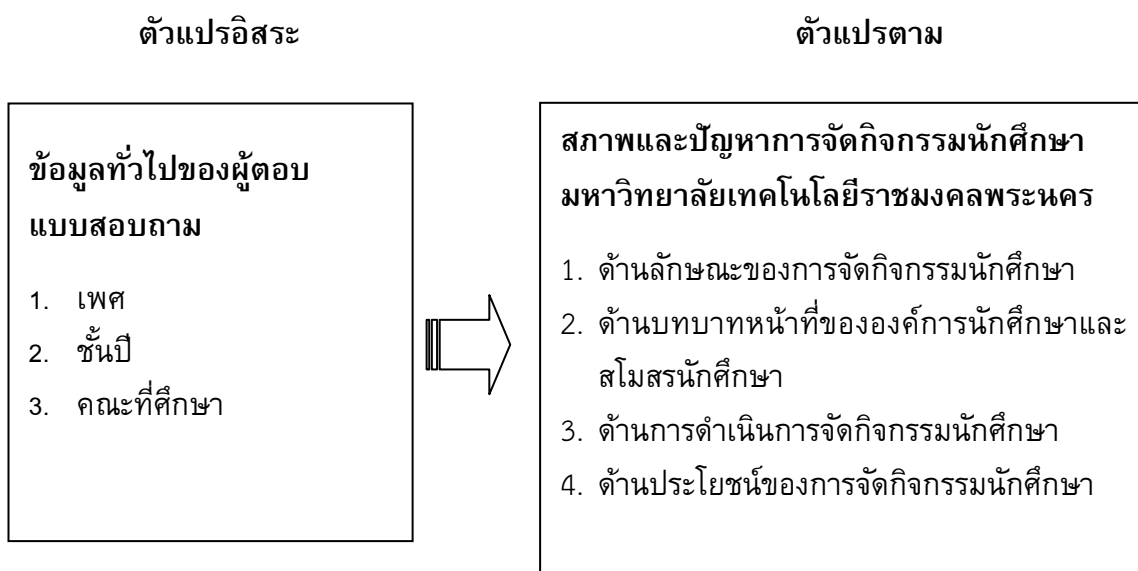
ปัทมา ปานบุญห้อม (2555) การบริหารงานกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดลอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม และเพื่อ

ศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะการบริหารงานกิจการนักศึกษาในมหาวิทยาลัยมหิดล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ตัวแปรต้นสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง และวุฒิการศึกษา สำหรับนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี ขณะที่เรียน ตำแหน่งหน้าที่ และสมาชิกชมรม ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารงานกิจการนักศึกษา 6 ด้าน ประกอบด้วยด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ด้านงานกีฬา ด้านงานธุรการ ด้านงานวินัยนักศึกษา ด้านงานแนะแนวและจัดหางาน และด้านงานบริการและสวัสดิการนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 219 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น และมีค่าความเชื่อมั่น 0.91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษา โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$) สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X}=3.80$) ด้านงานบริการและสวัสดิการนักศึกษา ($\bar{X}=3.69$) ด้านงานแนะแนวและจัดหางาน ($\bar{X}=3.59$) ด้านงานธุรการ ($\bar{X}=3.56$) ด้านงานวินัยนักศึกษา ($\bar{X}=3.37$) และด้านงานกีฬา ($\bar{X}=3.23$) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษา โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.52$) สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X}=3.79$) ด้านงานบริการและสวัสดิการนักศึกษา ($\bar{X}=3.56$) ด้านงานธุรการ ($\bar{X}=3.54$) ด้านงานแนะแนวและจัดหางาน ($\bar{X}=3.44$) ด้านงานวินัยนักศึกษา ($\bar{X}=3.40$) และด้านงานกีฬา ($\bar{X}=3.28$) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษา พบว่า ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในด้านงบประมาณ การประสานงาน แผนอย่างจริงจัง เพื่อที่จะได้สอดคล้องกับนโยบายวัตถุประสงค์งานกิจการนักศึกษาอย่างเป็นระบบ, ควรจัดสรรงบประมาณ ทำแผนการบริหารงบประมาณให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่จัดขึ้นและเพียงพอในด้านอุปกรณ์ต่างๆ ควรประสานงานด้านการดำเนินงานร่วมกัน, ควรมีการดำเนินงานเพื่อให้นักศึกษาปฏิบัติตนตามระเบียบกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด, ควรจัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทำหน้าที่ปรึกษาปัญหาในด้านส่วนตัวหรือด้านการเรียนอย่างใกล้ชิด และควรประสานงานด้านแผนการดำเนินงานร่วมกัน ประชุมรับทราบถึงปัญหาและหาทางแก้ไขถึงปัญหาการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยต้องการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยศึกษาจากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบความคิด ดังนี้

ภาพที่ 5
กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. การแปลความ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาทั้ง 9 คณะ ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 10,846 คน (ข้อมูล : สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556)

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างของนักศึกษาทุกชั้นปี ทั้ง 9 คณะ ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 386 คน โดยใช้สูตรการหากกลุ่มตัวอย่างประชากรของ Yamane (Yamane, 1973: 725) และกำหนดค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% เกี่ยวกับการสุ่มตัวอย่าง หรือยอมให้ค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 ดังสูตรต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย

n = จำนวนของขนาดตัวอย่าง

N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ศึกษา

e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้
(ในการศึกษานี้กำหนดให้เท่ากับ .05)

แทนค่า

$$n = \frac{10,846}{1 + (10,846 \times (.05))^2}$$

$$= 385.70$$

เมื่อแทนค่าขนาดของประชากรในสูตร จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 386 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นคณะที่ศึกษา โดยใช้คำนวณสัดส่วนตัวอย่างตามขนาดของประชากร (Proportional to Size) โดยคำนวณตามสูตร ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนนักศึกษาแต่ละคณะ}}{\text{จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร}}$$

จากการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยคำนวณเป็น สัดส่วนกับขนาดประชากร ได้ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	881	31
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	1,622	58
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	813	29
คณะบริหารธุรกิจ	3,415	121
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	347	12
คณะวิศวกรรมศาสตร์	2,016	72
คณะศิลปศาสตร์	850	30
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	465	17
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	437	16
รวมนักศึกษาทั้งหมด	10,846	386

ที่มาของข้อมูลประชากร : สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2556

กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accident Sampling) ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลโดยจะทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาทั้ง 9 คณะ ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร ที่เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งจะเก็บข้อมูล ให้ครบ 386 คน ดังตัวอย่างตามสัดส่วนที่กำหนดไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างขึ้น ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านบทบาทหน้าที่ของ องค์การนักศึกษาและสโมสรนักศึกษา ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา และด้าน ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา นำมาประยุกต์ปรับใช้เพื่อใช้เป็นแบบสอบถามนักศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยคำถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) มี 4 ด้าน คือ

ด้านลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน 10 ข้อ
ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์กรนักศึกษาและสโมสรนักศึกษา	จำนวน 10 ข้อ
ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน 9 ข้อ
ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน 24 ข้อ

โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยมีลักษณะข้อคำถามปลายเปิด (Open Ended)

การสร้างเครื่องมือในการทำวิจัย

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

การสร้างเครื่องมือซึ่งใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในสถานศึกษาต่างๆ ตลอดจนระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยกิจกรรมนักศึกษา พ.ศ.2552 จากนั้น นำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถาม โดยปรับปรุงแบบสอบถามของผู้ช่วยศาสตราจารย์ทงศักดิ์ วันชัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภา สมสุต (2543 : 50 – 56) โดยคงเนื้อหาสาระของเครื่องมือวิจัยเดิมไว้ และนำข้อความบางข้อมาปรับรูปแบบภาษาให้มีความเหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของประชากรและครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละด้าน

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น มาหาค่าความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านได้แก่

1. นางยุพา	มาระสุตร์	นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ
กองพัฒนานักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. นางสาวอรษา	คชสิทธิ์	นักวิชาการศึกษานานาชาติ
กองพัฒนานักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. นางสาวารุณี	มีมุ่งบุญ	นักแนะแนวการศึกษาและอาชีพ
กองพัฒนานักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ รวบรวมความคิดและคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ และหาดัชนีความสอดคล้อง (Content validity index : CVI) ได้เท่ากับ 0.94

นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษา จำนวน 30 คน และนำมาตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach's alpha ซึ่งได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม ไม่น้อยกว่า 0.70 โดยค่า reliability ของแบบสอบถามนี้ได้เท่ากับ 0.94 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้ สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเรื่องสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไปให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำด้วยตนเอง ในการตอบแบบสอบถาม จำนวน 386 ชุด โดยผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับจากการให้ข้อมูลของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจความสำคัญของการวิจัยและตั้งใจตอบแบบสอบถามมากขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประมวลผลข้อมูลโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัย มีขั้นตอน ดังนี้

- 1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม

- 1.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์

ตามลำดับ

- 1.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สำหรับการวิจัย

- 1.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

2. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐาน โดยใช้สถิติ ดังต่อไปนี้

- 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา

(Descriptive Statistics) ได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

- 2.2 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

- 2.3 ทดสอบสมมติฐานใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ค่าสถิติ t-test One – Way ANOVA กรณีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ (Scheffe's Method)

- 2.4 การวิเคราะห์ลักษณะข้อคำถามปลายเปิด (Open Ended) จะใช้วิธีโดยการวิเคราะห์สรุปแบบอุปนัย (Analysis Induction) คือ เป็นการนำข้อมูลเชิงรูปธรรมที่ได้มาทำการสรุปเพื่อวิเคราะห์หาบทสรุปร่วมกันของเรื่องนั้น

การแปลความ

ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{สูตรการหาอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.21 – 5.00	พึงพอใจมากที่สุด
3.41 – 4.20	พึงพอใจมาก
2.61 – 3.40	พึงพอใจปานกลาง
1.81 – 2.60	พึงพอใจน้อย
1.00 – 1.80	พึงพอใจน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 386 คน และมีแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 386 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานเพื่อการเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	196	50.78
หญิง	190	49.22
รวม	386	100.00

จากตารางที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 50.78 และ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 49.22

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	26	6.74
ชั้นปีที่ 2	95	24.61
ชั้นปีที่ 3	117	30.31
ชั้นปีที่ 4	140	36.27
ชั้นปีที่ 5	8	2.07
รวม	386	100.00

จากตารางที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 36.27 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 30.31 ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 24.61 ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 6.74 และ ชั้นปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 2.07 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
ศิลปศาสตร์	30	7.77
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	12	3.11
บริหารธุรกิจ	121	31.35
วิศวกรรมศาสตร์	72	18.65
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	31	8.03
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	17	4.40
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	58	15.03
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	29	7.51
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	16	4.15
รวม	386	100.00

จากตารางที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 31.35 รองลงมา คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 18.65 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 15.03 และคณะที่น้อยที่สุด คือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 3.11

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการ
จัดอันดับของสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร ด้านลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ด้านลักษณะของการจัด กิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	แปล ความ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง				
1 กิจกรรมที่จัดสอดคล้อง กับความต้องการและ ความสนใจของนักศึกษา	41 (10.62)	180 (46.63)	157 (40.67)	8 (2.07)	0 (0.00)	3.65	0.69	มาก	
2 กิจกรรมกีฬาที่จัดให้ นักศึกษาสามารถพัฒนา ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ของนักศึกษาได้	29 (7.51)	281 (72.80)	62 (16.06)	14 (3.63)	0 (0.00)	3.84	0.59	มาก	
3 มีการจัดกิจกรรมวิชาการ ในด้านต่างๆ ให้แก่ นักศึกษา	43 (11.14)	143 (37.05)	177 (45.85)	23 (5.96)	0 (0.00)	3.53	0.77	มาก	
4 มีการจัดกิจกรรมบำเพ็ญ- ประโยชน์และพัฒนา สังคมในชุมชน	88 (22.02)	226 (58.55)	75 (19.43)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.02	0.64	มาก	
5 มีการจัดกิจกรรมที่ ส่งเสริมระบอบประชา- ธิปไตยให้แก่นักศึกษา	110 (28.50)	238 (61.66)	27 (6.99)	11 (2.85)	0 (0.00)	4.15	0.66	มาก	
6 มีการเผยแพร่ประชา- สัมพันธ์กิจกรรมให้ นักศึกษาได้รับข้อมูลอย่าง สม่ำเสมอและหลากหลาย ช่องทาง	143 (37.05)	202 (52.33)	8 (2.07)	33 (8.55)	0 (0.00)	4.17	0.83	มาก	
7 มีการจัดกิจกรรม นักศึกษาสัมพันธ์ซึ่งก่อให้เกิด ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง นักศึกษาในสถาบัน เดียวกัน	77 (19.95)	222 (57.51)	62 (16.06)	25 (6.48)	0 (0.00)	3.90	0.78	มาก	
8 มีการจัดกิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมอย่าง ต่อเนื่องให้แก่ศึกษา	72 (18.65)	160 (41.45)	139 (36.01)	15 (3.89)	0 (0.00)	3.74	0.80	มาก	

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับของสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา (ต่อ)

ด้านลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลความ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
9 มีการจัดกิจกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมให้นักศึกษา	68 (17.62)	133 (34.46)	165 (42.75)	20 (5.18)	0 (0.00)	3.64	0.82	มาก
10 มีการจัดกิจกรรมให้ความรู้ด้านยาเสพติดให้นักศึกษา	95 (24.61)	107 (27.72)	157 (40.67)	27 (6.99)	0 (0.00)	3.69	0.91	มาก
ภาพรวม						3.83	0.44	มาก

จากตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับของสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.44) และเมื่อพิจารณารายข้อ ได้ดังนี้

มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้นักศึกษาได้รับรู้ข้อมูลอย่างสม่ำเสมอและหลากหลายช่องทาง เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือ มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมระบบประชาธิปไตยให้นักศึกษา ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.66) สำหรับอันดับที่ 3 คือ มีการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และพัฒนาสังคม ในชุมชน ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.64) และอันดับสุดท้าย คือ มีการจัดกิจกรรมวิชาการในด้านต่างๆ ให้นักศึกษา ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.77)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*S.D.*) การแปลความ และการจัดอันดับของสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์การนักศึกษาและสโมสรนักศึกษา

ด้านบทบาทหน้าที่ของ องค์การนักศึกษาและ สโมสรนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	<i>S.D.</i>	แปล ความ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1 องค์การนักศึกษาและ สโมสรศึกษามีการ วางแผนการดำเนินงาน ด้านต่างๆ เป็นอย่างดี	73 (18.91)	111 (28.76)	191 (49.48)	11 (2.85)	0 (0.00)	3.63	0.81	มาก
2 การใช้งบประมาณของ องค์การนักศึกษาและ สโมสรนักศึกษาเกิด ประโยชน์แก่นักศึกษา โดยรวม	54 (13.99)	219 (59.74)	113 (29.27)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.84	0.64	มาก
3 คณะกรรมการบริหาร องค์การนักศึกษาและ คณะกรรมการบริหาร สโมสรนักศึกษาเป็น ตัวแทนของนักศึกษา ที่มีบทบาทใน มหาวิทยาลัย	87 (22.54)	107 (27.72)	129 (33.42)	56 (14.51)	7 (1.81)	3.54	1.04	มาก
4 องค์การนักศึกษาและ สโมสรนักศึกษาเป็นที่ พึ่งแก่นักศึกษาได้เมื่อมี ปัญหาในการจัดกิจกรรม	120 (31.09)	74 (19.17)	184 (47.67)	8 (2.07)	0 (0.00)	3.79	0.91	มาก
5 องค์การนักศึกษาและ สโมสรนักศึกษาจัดสรร งบประมาณแก่ชมรม ต่างๆ ด้วยความยุติธรรม	106 (27.46)	108 (27.98)	161 (41.71)	11 (2.85)	0 (0.00)	3.80	0.87	มาก
ภาพรวม						3.72	0.64	มาก

จากตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับของสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านบทบาทหน้าที่ขององค์กรนักศึกษาและสโมสรนักศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.64) และเมื่อพิจารณารายชื่อ ได้ดังนี้

การใช้งบประมาณขององค์กรนักศึกษาและสโมสรนักศึกษาเกิดประโยชน์แก่นักศึกษา โดยส่วนรวม เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือ องค์กรนักศึกษาและสโมสรนักศึกษาจัดสรรงบประมาณแก่ชมรมต่างๆ ด้วยความยุติธรรม ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.87) สำหรับอันดับที่ 3 คือ องค์กรนักศึกษาและสโมสรนักศึกษาเป็นที่พึ่งแก่นักศึกษาได้เมื่อมีปัญหาในการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.91) และอันดับสุดท้าย คือ คณะกรรมการบริหารองค์กรนักศึกษาและคณะกรรมการบริหารสโมสรนักศึกษาเป็นตัวแทนของนักศึกษาที่มีบทบาทในมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 1.04)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับของสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลความ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1 มีการจัดตั้งชมรม ตามความต้องการและความสนใจของนักศึกษา	83 (21.50)	114 (29.53)	123 (31.87)	66 (17.10)	0 (0.00)	3.55	1.01	มาก
2 คณะกรรมการบริหารชมรมมีการวางแผนการดำเนินงานในรอบปี	60 (15.54)	217 (56.22)	95 (24.61)	14 (3.63)	0 (0.00)	3.83	0.72	มาก
3 มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของชมรมอย่างชัดเจน	90 (23.32)	169 (43.78)	87 (22.54)	15 (3.89)	25 (6.48)	3.73	1.03	มาก
4 มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ชมรมจัดทุกครั้ง	66 (17.10)	133 (34.46)	155 (40.16)	7 (1.81)	25 (6.48)	3.53	1.00	มาก
5 มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม และอาจารย์ให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรม	69 (17.88)	117 (30.31)	160 (41.45)	40 (10.36)	0 (0.00)	3.55	0.90	มาก

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และการจัดอันดับของสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา (ต่อ)

ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	$S.D.$	แปลความ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
6 มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมชมรมและเผยแพร่ให้สมาชิกได้ทราบ	101 (26.17)	107 (27.72)	140 (36.27)	31 (8.03)	7 (1.81)	3.68	1.00	มาก
7 การจัดกิจกรรมชมรมได้รับความร่วมมือจากสมาชิกชมรมเป็นอย่างดี	87 (22.54)	110 (28.50)	143 (37.05)	46 (11.92)	0 (0.00)	3.61	0.96	มาก
8 ชมรมได้รับงบประมาณจัดสรรจากสโมสร-นักศึกษาอย่างเพียงพอ	135 (34.97)	54 (13.99)	156 (40.41)	41 (10.62)	0 (0.00)	3.73	1.05	มาก
9 สถานที่ในการจัดกิจกรรมชมรม มีความเหมาะสมเพียงพอ	101 (26.17)	132 (34.20)	123 (31.87)	30 (7.77)	0 (0.00)	3.78	0.92	มาก
10 อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมและนักศึกษา มีการกำหนดแผนงานชมรมร่วมกัน	101 (26.17)	86 (22.28)	194 (50.26)	3 (0.78)	2 (0.52)	3.72	0.87	มาก
ภาพรวม						3.67	0.66	มาก

จากตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และการจัดอันดับของสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, $S.D. = 0.66$) และเมื่อพิจารณารายข้อ ได้ดังนี้

คณะกรรมการบริหารชมรมมีการวางแผนการดำเนินงานในรอบปี เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.83$, $S.D. = 0.72$) รองลงมาคือ สถานที่ในการจัดกิจกรรมชมรม มีความเหมาะสมเพียงพอ ($\bar{X} = 3.78$, $S.D. = 0.92$) สำหรับอันดับที่ 3 คือ มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของชมรมอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.73$, $S.D. = 1.06$) และอันดับสุดท้าย คือ มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ชมรมจัดทุกครั้ง ($\bar{X} = 3.53$, $S.D. = 1.00$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*S.D.*) การแปลความ และการจัดอันดับของสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านประโยชน์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ด้านประโยชน์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	<i>S.D.</i>	แปลความ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
1 การเข้าร่วมกิจกรรม ช่วยพัฒนาทักษะความสามารถเฉพาะตัวและรู้จักตนเองมากขึ้น	107 (27.72)	200 (51.81)	44 (11.40)	33 (8.55)	2 (0.52)	3.97	0.88	มาก	
2 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นการสร้างมนุษยสัมพันธ์	79 (20.47)	189 (48.96)	111 (28.76)	7 (1.81)	0 (0.00)	3.88	0.74	มาก	
3 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้เพิ่มพูนความรู้ นอกเหนือจากหลักสูตร	103 (26.68)	177 (45.85)	57 (14.77)	49 (12.69)	0 (0.00)	3.86	0.95	มาก	
4 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	49 (12.69)	199 (51.55)	107 (27.72)	31 (8.03)	0 (0.00)	3.68	0.79	มาก	
5 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษารู้จักการเสียสละเพื่อส่วนรวม	51 (13.21)	220 (56.99)	100 (25.91)	8 (2.07)	7 (1.81)	3.77	0.76	มาก	
6 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่องานของตนเองและสังคม	60 (15.54)	196 (50.78)	108 (27.98)	22 (5.70)	0 (0.00)	3.76	0.77	มาก	
7 การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประสบการณ์และเพิ่มพูนทักษะในการแก้ปัญหา	88 (22.80)	186 (48.19)	112 (29.02)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.93	0.71	มาก	
8 การเข้าร่วมกิจกรรมช่วยให้เกิดความเข้าใจและความสามัคคีในหมู่คณะ	114 (29.53)	171 (44.30)	78 (20.21)	23 (5.96)	0 (0.00)	3.97	0.85	มาก	
9 การเข้าร่วมกิจกรรมช่วยเสริมสร้างการทำงานตามระบอบประชาธิปไตย	88 (22.80)	115 (29.79)	172 (44.56)	11 (2.85)	0 (0.00)	3.72	0.84	มาก	
ภาพรวม						3.84	0.52	มาก	

จากตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับของสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในด้านประโยชน์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.52) และเมื่อพิจารณารายข้อ ได้ดังนี้

การเข้าร่วมกิจกรรม ช่วยพัฒนาทักษะความสามารถเฉพาะตัวและรู้จักตนเองมากขึ้น เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.88) รองลงมาคือ การเข้าร่วมกิจกรรมช่วยให้เกิดความเข้าใจและความสามัคคีในหมู่คณะ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.85) สำหรับอันดับที่ 3 คือ การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประสบการณ์และเพิ่มพูนทักษะในการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.71) และอันดับสุดท้าย คือ การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.79)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับของปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปัญหาของการจัดกิจกรรม นักศึกษา มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล พระนคร	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปล ความ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1 การสร้างแรงจูงใจให้ นักศึกษาเล็งเห็นความ สำคัญของการเข้าร่วม กิจกรรม	7 (1.81)	204 (52.85)	155 (40.16)	8 (2.07)	12 (3.11)	3.48	0.71	มาก
2 ด้านงบประมาณค่าใช้จ่าย ในการจัดกิจกรรม	7 (1.81)	151 (39.12)	177 (45.85)	51 (13.21)	0 (0.00)	3.29	0.71	มาก
3 ระยะเวลาในการจัด กิจกรรม	14 (3.63)	166 (43.01)	192 (50.52)	11 (2.85)	0 (0.00)	3.47	0.61	มาก
4 ด้านอาคาร สถานที่ และ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	77 (19.95)	150 (38.86)	159 (41.19)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.78	0.75	มาก
5 ด้านการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมต่างๆ	80 (20.73)	156 (40.41)	142 (36.79)	8 (2.07)	0 (0.00)	3.79	0.78	มาก
6 การจัดกิจกรรมมีผล กระทบต่อการเรียน การสอน	77 (19.95)	160 (41.45)	129 (33.42)	20 (5.18)	0 (0.00)	3.76	0.82	มาก
7 สถานที่จัดกิจกรรมต่างๆ เป็นสัดส่วน	44 (11.40)	174 (45.08)	152 (39.38)	16 (4.15)	0 (0.00)	3.63	0.73	มาก

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการ
จัดอันดับของปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร (ต่อ)

ปัญหาของการจัดกิจกรรม นักศึกษา มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล พระนคร	ระดับความคิดเห็น							แปล ความ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.	
8 มีการสำรวจความ ต้องการของนักศึกษาใน การจัดกิจกรรม	3 (0.78)	197 (51.04)	171 (44.30)	15 (3.89)	0 (0.00)	3.48	0.58	มาก
9 มีการหารายได้สนับสนุน งบประมาณของโครงการ ต่างๆ	40 (10.36)	203 (52.59)	128 (33.16)	15 (3.89)	0 (0.00)	3.69	0.70	มาก
10 มีปฏิทินในการจัด กิจกรรมนักศึกษา	83 (21.50)	158 (40.93)	116 (30.05)	17 (4.40)	12 (3.11)	3.73	0.95	มาก
11 มีการวางแผนในการจัด กิจกรรมนักศึกษา	66 (17.10)	174 (45.08)	117 (30.31)	29 (7.51)	0 (0.00)	3.71	0.83	มาก
12 ความร่วมมือในการเข้า ร่วมกิจกรรมของนักศึกษา	14 (3.63)	34 (8.81)	125 (32.38)	192 (49.74)	21 (5.44)	3.88	0.91	มาก
13 ความร่วมมือของอาจารย์ ในการจัดกิจกรรม นักศึกษา	41 (10.62)	132 (34.20)	202 (52.33)	11 (2.85)	0 (0.00)	3.52	0.72	มาก
14 การประสานงานด้าน กิจกรรมกับแผนงานที่ เกี่ยวข้อง	45 (11.66)	151 (39.12)	182 (47.15)	8 (2.07)	0 (0.00)	3.60	0.71	มาก
15 การประเมินผลในการ จัดกิจกรรมแต่ละประเภท	55 (14.25)	155 (40.16)	158 (40.93)	18 (4.66)	0 (0.00)	3.63	0.78	มาก
16 ผู้บริหารเห็นความสำคัญ ของกิจกรรมนักศึกษา	5 (1.30)	162 (41.97)	198 (51.30)	21 (5.44)	0 (0.00)	3.39	0.61	ปาน กลาง
17 การเข้าร่วมกิจกรรมมีผล กระทบต่อการเรียนของ นักศึกษา	45 (11.66)	188 (48.70)	143 (37.05)	8 (2.07)	2 (0.52)	3.68	0.72	มาก
18 กิจกรรมส่วนใหญ่ เป็น โครงการเดิมๆ ไม่มีความ หลากหลาย	100 (25.91)	137 (35.49)	147 (38.08)	0 (0.00)	2 (0.52)	3.86	0.81	มาก

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การแปลความ และการจัดอันดับของปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (ต่อ)

ปัญหาของการจัดกิจกรรม นักศึกษา มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล พระนคร	ระดับความคิดเห็น							แปล ความ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	$S.D.$	
19 องค์การนักศึกษา และ สโมสรนักศึกษาให้ความ สำคัญต่อตำแหน่งงาน ด้านกิจกรรมนักศึกษา น้อย จึงไม่ปฏิบัติตาม หน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย อย่างเต็มกำลังความ สามารถ	87 (22.54)	76 (19.69)	214 (55.44)	9 (2.33)	0 (0.00)	3.62	0.85	มาก
20 องค์การนักศึกษาและ สโมสรนักศึกษาขาด ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง การบริหารงานจึงไม่ สามารถกำหนดตำแหน่ง- งานได้เหมาะสมกับ ภารกิจหลัก	89 (23.06)	135 (34.97)	153 (39.64)	9 (2.33)	0 (0.00)	3.78	0.82	มาก
21 องค์การนักศึกษาและ สโมสรนักศึกษาไม่ สามารถสร้างสรรค์ กิจกรรมนักศึกษาด้วย ตนเองอันเนื่องมาจาก โครงสร้างการบริหารงาน จากระดับบนสู่ระดับล่าง	46 (11.92)	176 (45.60)	149 (38.60)	15 (3.89)	0 (0.00)	3.65	0.73	มาก
22 องค์การนักศึกษาและ สโมสรนักศึกษาขาด ความรู้ ความเข้าใจใน ระเบียบ ข้อบังคับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี- ราชมงคลพระนคร	25 (6.48)	231 (59.84)	123 (31.87)	7 (1.81)	0 (0.00)	3.70	0.61	มาก
23 อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม ส่วนใหญ่มีภาระงานสอน และงานอื่นๆ จึงไม่ สามารถเข้าร่วมประชุม และไม่สามารถเข้าร่วม กิจกรรมของนักศึกษาได้	11 (2.85)	243 (62.95)	110 (28.50)	22 (5.70)	0 (0.00)	3.62	0.63	มาก

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับของปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (ต่อ)

ปัญหาของการจัดกิจกรรม นักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล พระนคร	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปล ความ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
24 อาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนใหญ่ ใช้วิธีการสั่งการ มากกว่าการให้คำปรึกษา และคำแนะนำ	83 (21.50)	165 (42.75)	113 (29.27)	25 (6.48)	0 (0.00)	3.79	0.85	มาก
ภาพรวม						3.71	0.59	มาก

จากตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับของปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.59) และเมื่อพิจารณารายข้อ ได้ดังนี้ ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.91) รองลงมาคือ กิจกรรมส่วนใหญ่ เป็นโครงการเดิมๆ ไม่มีความหลากหลาย ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.81) สำหรับอันดับที่ 3 คือ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการสั่งการมากกว่าการให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.85) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านงบประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.71)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับความคิดเห็นของสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
1 ด้านลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา	3.83	0.44	มาก	2
2 ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์กรนักศึกษา และสโมสรนักศึกษา	3.72	0.64	มาก	3
3 ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา	3.67	0.66	มาก	4
4 ด้านประโยชน์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	3.84	0.52	มาก	1
รวม	3.77	0.51	มาก	-

จากตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความ และการจัดอันดับของความพึงพอใจสภาพการจัดกิจกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.51) โดยด้านประโยชน์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.52) รองลงมาคือ ด้านลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.44) ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์กรนักศึกษาและสโมสรนักศึกษา ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.64) และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.66)

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐานเพื่อการเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ ชั้นปี คณะที่ศึกษา

สมมติฐานที่ 1

นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เพศ	จำนวน	(\bar{X})	(S.D.)	t	Sig.
ชาย	196	3.77	0.49	-1.05	0.43
หญิง	190	3.74	0.38		

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 พบว่า นักศึกษาเพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.49) และนักศึกษาเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.38) ตามลำดับ จากการทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า Sig = 0.43 แสดงว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*S.D.*) ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	\bar{X}	(<i>S.D.</i>)
ชั้นปีที่ 1	4.56	0.48
ชั้นปีที่ 2	3.85	0.42
ชั้นปีที่ 3	3.76	0.36
ชั้นปีที่ 4	3.53	0.29
ชั้นปีที่ 5	3.77	0.41
รวม	3.75	0.44

จากตารางที่ 12 พบว่าในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.75$, *S.D.* = 0.44) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.56$, *S.D.* = 0.48) รองลงมาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 3.85$, *S.D.* = 0.42) นักศึกษาชั้นปีที่ 5 ($\bar{X} = 3.77$, *S.D.* = 0.41) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 3.76$, *S.D.* = 0.36) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.53$, *S.D.* = 0.29) ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	24.76	6.19	45.96	0.000*
ภายในกลุ่ม	381	51.31	0.13		
รวม	385	76.07			

* $p < .05$

จากตารางที่ 13 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ค่า $Sig = 0.000$ แสดงว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ต่อไป

ตารางที่ 14 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคณะกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	(\bar{x})	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 5
ชั้นปีที่ 1	4.56	-	-0.710	0.808	1.029	-0.797*
ชั้นปีที่ 2	3.85		-	0.977	0.319*	0.087
ชั้นปีที่ 3	3.76			-	0.221*	-0.010
ชั้นปีที่ 4	3.53				-	-0.232
ชั้นปีที่ 5	3.77					-

จากตารางที่ 14 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ เชฟเฟ (Scheffe') พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปี ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่

1. ชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร น้อยกว่า ชั้นปีที่ 5
2. ชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มากกว่า ชั้นปีที่ 4
3. ชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มากกว่า ชั้นปีที่ 4

สมมติฐานที่ 3

นักศึกษาที่มีคณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะ

คณะ	\bar{X}	($S.D.$)
ศิลปศาสตร์	3.76	0.37
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.83	0.48
บริหารธุรกิจ	3.74	0.45
วิศวกรรมศาสตร์	3.73	0.42
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3.81	0.44
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	3.75	0.50
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	3.75	0.47
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	3.75	0.40
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	3.84	0.45
รวม	3.75	0.44

จากตารางที่ 15 พบว่าในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.75$, $S.D. = 0.44$) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.84$, $S.D. = 0.45$) รองลงมาคือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.83$, $S.D. = 0.48$) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ($\bar{X} = 3.81$, $S.D. = 0.44$) และคณะที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 3.73$, $S.D. = 0.42$) ตามลำดับ

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะ

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ระหว่างกลุ่ม	8	0.35	0.04	0.21	0.988
ภายในกลุ่ม	377	75.72	0.20		
รวม	385	76.07			

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ค่า *Sig* = 0.988 แสดงว่า นักศึกษาที่มีคณะต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 สรุปการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
2 นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
3 นักศึกษาที่มีคณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

จากตารางที่ 17 ผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ และ คณะที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

จากผลการรวบรวมและสรุปความคิดเห็นจากข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended) นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพในการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 18 ข้อเสนอแนะ จากข้อคำถามปลายเปิดของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ด้าน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
ลักษณะของการจัดกิจกรรม	ควรจัดกิจกรรมด้านวิชาการที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น	6
	ควรมีกิจกรรมที่ครอบคลุมตามกรอบมาตรฐาน TQF	4
	ควรมีการจัดกิจกรรมที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา	2
บทบาทหน้าที่ขององค์การนักศึกษาและสโมสรนักศึกษา	องค์การนักศึกษา และคณะกรรมการสโมสรนักศึกษาของแต่ละคณะไม่ควรเป็นบุคคลกลุ่มเดียว	7
	ควรปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งฯ ที่ได้รับอย่างเต็มศักยภาพ	4
	ควรมีการจัดการประชุมอย่างสม่ำเสมอเพื่อติดตามการปฏิบัติงานและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น	2
การดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา	ควรมีการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้หลากหลายช่องทาง	8
	ควรมีการเพิ่มพื้นที่ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาทุกศูนย์ให้	5
	เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษาแต่ละชั้นปี	3
	ควรมีการสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมแต่ละประเภท	2
ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	ควรมีการสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	4
	ควรมีการสร้างทัศนคติที่ดีให้กับนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม รวมถึงเน้นถึงประโยชน์ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา	3
	ควรมีการประชาสัมพันธ์ถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนั้นๆ เพื่อให้นักศึกษาเล็งเห็นถึงความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรม	2

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครและเปรียบเทียบสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 386 คน จากนั้นนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการประเมินผลหาค่าทางสถิติต่อไป

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 50.78 โดยเป็นชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 36.27 คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 31.35
2. สภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านประโยชน์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 3.84 ส่วนรองลงมาคือ ด้านลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.83 และด้านบทบาทหน้าที่ขององค์กรนักศึกษา และสโมสรนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.72 สำหรับด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.67 อยู่ในลำดับสุดท้าย
3. ผลการทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน
 - 3.2 นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน
 - 3.3 นักศึกษาที่มีคณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาถึงสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากโดยรวมไม่ว่าจะเป็นด้านลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์กรนักศึกษาและสโมสรนักศึกษา ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา และด้านประโยชน์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ทุกด้าน เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้นักศึกษาได้รับความรู้ ประสบการณ์ ทักษะในการทำงานและการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดีและมีความสุข และมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตปฏิบัติและพัฒนานักศึกษาทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ โดยปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม และพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาให้มีความสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ พรพิมพ์ สารักษ์ (2555) ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วยนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2555 จำนวน 662 คน ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายชื่ออยู่ในระดับมาก เนื่องจากลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษาจะเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา มีทั้งกิจกรรมในหลักสูตร (Class Activities) กิจกรรมเสริมหลักสูตร (Extra Curriculum Activities) หรือกิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra Class Activities) ซึ่งกิจกรรมที่กล่าวมาข้างต้น จะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์ ทักษะในการทำงาน หรือแม้กระทั่งการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี สอดคล้องกับการวิจัยของ ปัทมา ปานบุญหอม (2555) การบริหารงานกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 219 คน ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษา โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์กรนักศึกษาและสโมสรนักศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายชื่ออยู่ในระดับมาก เนื่องจากทุกมหาวิทยาลัยในประเทศไทย องค์กรนักศึกษา หรือ สโมสรนักศึกษา เป็นกลุ่มนักศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา ที่มีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันในแต่ละสถาบัน โดยภาพรวมแล้วองค์กรนักศึกษาถือเป็น

ศูนย์กลางของนักศึกษาในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนงานกิจกรรม การจัดสรรงบประมาณแก่ชมรมต่าง ๆ ด้วยความยุติธรรม การเป็นที่พึ่งแก่นักศึกษาได้เมื่อมีปัญหาในการจัดกิจกรรม สอดคล้องกับการวิจัยของ ปัทมา ปานบุญห้อม (2555) การบริหารงานกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 219 คน ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษา โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายชื่ออยู่ในระดับมาก เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของการดำเนินการจัดกิจกรรมเน้นประสิทธิภาพและพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ จะทำให้นักศึกษาตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองในสถานะต่าง ๆ เป็นการฝึกฝนการใช้สิทธิเสรีภาพ และการปกครองตนเองในระบอบประชาธิปไตย โดยฝึกและปลูกฝังนิสัยให้มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีความเคารพสิทธิหน้าที่ และเสรีภาพของผู้อื่น ดังระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยกิจกรรมนักศึกษา พ.ศ. 2552 สอดคล้องกับการวิจัยของสุกษะสรวาด วงหาจักษ์ (2552) ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานกิจการนักศึกษาวิทยาลัยครูปากเซ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 48 คน ครูผู้สอน 58 คน และนักศึกษา 274 คน รวม 380 คน ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการดำเนินงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูปากเซโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านประโยชน์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายชื่ออยู่ในระดับมาก เนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้กำหนดให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาเป็นอีกภาระหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งจะช่วยพัฒนานักศึกษานอกเหนือจากการจัดการศึกษาในชั้นเรียน โดยการจัดการศึกษาในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว นั้น ไม่สามารถช่วยสร้างให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ได้ สันักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้กำหนดกรอบการจัดกิจกรรมนักศึกษาออกเป็น 5 ด้านที่ทุกมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติ คือ

1. ด้านวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
2. ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ
3. ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีน้ำเงิน
4. ด้านเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
5. ด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของพรพิมพ์ สารักษ์ (2555) ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วยนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2555 จำนวน 662 คน ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการเปรียบเทียบสภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีเพศและคณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน สอดคล้องกับการวิจัยของ พรพิมพ์ สารักษ์ (2555) ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใน 4 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรมีการเพิ่มกิจกรรมด้านวิชาการที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ให้ครอบคลุมตามกรอบมาตรฐาน TQF ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์การนักศึกษาและสโมสรนักศึกษา องค์การนักศึกษาและคณะกรรมการสโมสรนักศึกษาของแต่ละคณะไม่ควรที่จะเป็นบุคคลกลุ่มกัน และควรมีการจัดประชุมอย่างสม่ำเสมอเพื่อติดตามการปฏิบัติงานและแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรมีการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้หลากหลายช่องทาง เพิ่มพื้นที่ในการจัดกิจกรรม และสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมแต่ละประเภท และด้านประโยชน์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรมีการสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและสร้างทัศนคติที่ดีให้กับนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมรวมถึงเน้นถึงประโยชน์ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรกำหนดวัฒนธรรมในการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาให้ชัดเจน ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร รวมถึงนักศึกษา มีความเข้าใจในคุณค่าและตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา
2. ควรมีการจัดทำการบริหารความเสี่ยง เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานกิจกรรมต่างๆ ให้งานประสบความสำเร็จภายใต้การตัดสินใจ งบประมาณ การกำหนดเวลา และลดการเกิดปัญหาให้ลดน้อยลง ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ควรมีการจัดทำ Transcript Activities เพื่อเป็นตัวช่วยใหม่สำหรับนักศึกษา ในการเก็บข้อมูล ประวัติร่วมกิจกรรมทั้งใน-นอกมหาวิทยาลัย เพิ่มโอกาสบัณฑิตจบใหม่หางานทำง่ายขึ้น

ข้อเสนอแนะปฏิบัติการ

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพื่อให้การพัฒนาการจัดกิจกรรมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะ ดังนี้

ด้านลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรทำความเข้าใจร่วมกับนักศึกษาถึงการจัดกิจกรรมที่มีลักษณะหลากหลายตรงกับความต้องการของนักศึกษา สืบหาความต้องการเบื้องต้นของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม

ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์กรนักศึกษาและสโมสรนักศึกษา ควรมีการฝึกภาวะการเป็นผู้นำนักศึกษาที่ดี ผู้ตามที่ดีในองค์กรนักศึกษา ซึ่งจะเป็นการเรียนรู้ตามครรลองระบบประชาธิปไตย รวมทั้งสร้างเครือข่ายในแต่ละสโมสรแต่ละคณะ การจัดทำกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เช่น กิจกรรมรับน้องรวมเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น

ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยต่างๆ ศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการจัดกิจกรรม

ด้านประโยชน์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรสร้างทัศนคติที่ดีให้กับนักศึกษาตระหนักถึงการออกไปประกอบอาชีพที่เจริญก้าวหน้า นั้น จะต้องมีทั้งความดี ความเก่ง ความรับผิดชอบต่อส่วนร่วม

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยต่างๆ
2. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ตรงตามกรอบการจัดกิจกรรมนักศึกษา TQF

บรรณานุกรม

- จิรวัดน์ วีรังกร. (2542). แลกเปลี่ยนเรียนรู้คุณภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จุฑามาศ พีรพัชระ. (2556). คู่มือนักศึกษา ปีการศึกษา 2556 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ชาญชัย อินทรประวัตติ. (2545). ความพร้อมของผู้เรียน. สืบค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2557, จาก <http://www.sut.ac.th/teedu/article/phychonlogy.htm>.
- ทองเรือน อมรัชกุล. (2525). การบริหารกิจการนิสิตทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. หน้า 1-3. กรุงเทพมหานคร : การบริหารกิจการนิสิต.
- ธิดารัตน์ บุญนุช. (2543). การพัฒนากิจกรรมนิสิตนักศึกษา. หน้า 3. กรุงเทพมหานคร : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- นิตา สุวรรณประเทศ. (2544). การจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง. หน้า 23. กรุงเทพมหานคร : สำนักกิจการนักศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- นักรบ ระวีการณ. (2531). การศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน. หน้า 6. รายงานวิจัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทวรรณ เกาจีน. (2530). ความต้องการกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลเพื่อการุณยและวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปัทมา ปานบุญหอม. (2555). การบริหารงานกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม. รายงานการวิจัย สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ผศ.ดร.อรพิน ศิริสัมพันธ์ และ ดร.ภัทรพล มหาพันธ์. (2550). สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรพิมพ์ สารักษ์. (2555). ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. รายงานการวิจัย สาขาวิชาการอุดมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มานิต ป่าซัด จุไร โชคประสิทธิ์ และอรสา โกศลนันทกุล. (2551). การศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาสถาบันอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. รายงานการวิจัย สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย

- ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี.
- รักชาติ ท่าโพธิ์ และคณะ. (2549). เอกสารสอนวิชากิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. หน้า 3-4. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- รำไพ เมฆาวิบูลย์. (2544). การศึกษาและสภาพปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. รายงาน การวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันที อนุพันธ์. (2543). การวิเคราะห์การบริหารงบประมาณในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์. หน้า 13-14. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). งานบุคลากรนิสิต นักศึกษา. หน้า 134-135. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกษะสหัสวาด วงหาจก. (2552). ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานกิจการนักศึกษา วิทยาลัยครูปากเซ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. รายงานการวิจัย สาขาวิชาการพัฒนาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เสริมวิทย์ ศุภเมธี. (2531). การบริหารกิจการนักเรียน. หน้า 69. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยครูสมเด็จพระเจ้าพระยา.
- สมบูรณ์ ตะปีนา. (2529). การศึกษาทัศนะของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับงานกิจการ นักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้. หน้า 18. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนคริน- ทรวโรฒ สงขลา.
- สรัญญา บุญเกิด. (2542). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่. รายงานการวิจัย สาขาวิชาจิตวิทยา การศึกษาและการแนะแนว, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2537). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1 พื้นฐานและบริการนักศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2538). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2 การพัฒนานักศึกษา. หน้า 120. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- อำนาจ วงษ์สมิง. (2531). กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. หน้า 9. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Birdie, R.F. (1966). *Student personnel work. Definition and redefinition.* Journal of College Student Personnel.
- Frederick, Robert W. (1965). *The third Curricular.* New York :Appleton – Century, Crofts.

- Good, C. V. (Ed.). (1973). *Dictionary of Education*. New York : MCGraw-Hill Book Company.
- Herbert, Stroup T. (1965). *The Philosophy of student Activities*. Minneapolis : University of Minneapolis Press.
- Hopke, W.E. (1968). *Dictionary of Personnel and Guidance terms*. Chicago : J. G. Ferguson.
- Miller, T.K.,&Winston,Jr. R.B. (1991). *Administration and leadership in student affair : Actualizing student development in higher education*. Muncie, IN : Accelerated Development Inc.
- Williamson, E.G. (1961). *Student Personnel Services in Collegs and Universities*. New York : Mc Graw-Hill.
- Yamane, Taro. 1973. *Statistics : An introductory analysis*. New York : Harper & Row.
- <http://www.rajini.ac.th/nurse>. 2 กรกฎาคม 2557